

การสร้างชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ

สารนิพนธ์

ของ

เสาวภา นิสภโกมล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

กุมภาพันธ์ 2553

การสร้างชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ

สารนิพนธ์

ของ

เสาวภา นิสกโกมล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

กุมภาพันธ์ 2553

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การสร้างชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ

บทคัดย่อ

ของ

เสาวภา นิสภโกมล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

กุมภาพันธ์ 2553

เสาวภา นิสมโกมล. (2553). การสร้างชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ.

สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์:

รองศาสตราจารย์อัครา บุญทิพย์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 1. เพื่อสร้างชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ 2. เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชาวต่างประเทศโรงเรียนภาษาและศิลปการประกอบอาหารไทยเสาวภา ระดับ B1 (ระดับต้น) จำนวน 11 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบชุดการสอนคำศัพท์ระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศจำนวน 13 ชุด และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกแต่ละชุดตามเกณฑ์ E_1 , E_2

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

คะแนนประสิทธิภาพของผลลัพธ์สูงกว่าคะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ และค่าคะแนนของทั้ง 2 ส่วนสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้นั้นคือชุดการสอนคำศัพท์ภาษาในระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศมีประสิทธิภาพ

A DEVELOPMENT OF A LEARNING KIT OF THAI VOCABULARY
FOR THE BEGINNING NON-NATIVE THAI LEARNERS

AN ABSTRACT
BY
SAOVAPA NISAPAKOMOL

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching Thai as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

February 2010

Saovapa Nisapakomol. (2010). *A Development of a Learning Kit of Thai Vocabulary for Beginning Non-Native Thai Learners*. Master's Project, M. A. (Teaching Thai as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School of Srinakharinwirot University.
Advisor Committee: Assoc. Prof. Akhara Buntip.

This study was aimed at 1) developing a learning kit of Thai vocabulary for beginning non-native Thai Learners and 2) finding the efficiency value of the learning kit. The sample of this research included eleven foreign students of Level B1 (fundamental level) at Saovapa Thai Language And Traditional Cuisine School. The research tool was thirteen exam papers designed to test the learning kit. Then the data were analyzed in order to find the efficiency of each of the exam papers based on standards E_1 and E_2 . The findings revealed that the efficiency scores acquired after the students had completed the learning kit were higher than those obtained while the students were still practicing the learning kit, and that the two sets of scores were higher than the criterion 80/80. Thus, it can be concluded that the learning kit for beginning non-native Thai learners was efficient.

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความสามารถของรองศาสตราจารย์อัศรา บุญทิพย์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ซึ่งเป็นผู้ให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางในการจัดทำสารนิพนธ์ ด้วยความเมตตาและความเข้าใจมาโดยตลอดผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทธเมตตา ที่ให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางในการวิจัย จนทำให้ผู้วิจัยสามารถจัดทำสารนิพนธ์เล่มนี้ให้เสร็จสมบูรณ์ได้ ทั้งตลอดเวลาที่ผ่านมาท่านยังเป็นผู้ให้ความรู้ ให้ความหวังใจ ได้ถามให้กำลังใจอยู่เสมอ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมา ณ ที่นี้ตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยศึกษาปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒคณาจารย์ในภาคให้ความรักและเป็นกันเอง ทุกท่านต่างทุ่มเทประสิทธิภาพและความรู้ให้ผู้วิจัยและนิสิตทุกคนเสมอมา ทำให้การเรียนในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ได้รับทั้งความรู้ และประสบการณ์ที่มีค่าผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน

งานวิจัยครั้งนี้จะไม่สามารถลุล่วงได้ ถ้าไม่ได้รับความร่วมมือจากลูกศิษย์โรงเรียนภาษาและศิลปะการประกอบอาหารไทยเสาวภาที่ให้ผู้วิจัยเก็บข้อมูล ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน คือ รองศาสตราจารย์ผกาศรี เย็นบุตร ผู้ช่วยศาสตราจารย์เตือนใจ เฉลิมกิจ และอาจารย์พัชนี โชติกลีภัย ที่ช่วยตรวจและให้คำแนะนำในการจัดทำแบบทดสอบชุดการสอบคำศัพท์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอขอบคุณเป็นอย่างสูง ขอขอบคุณเพื่อนร่วมงานที่โรงเรียนภาษาและศิลปะการประกอบอาหารไทยเสาวภา ตลอดจนพี่ๆเพื่อนๆที่เรียนปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒด้วยกัน ที่เข้าใจและให้การสนับสนุน รวมทั้งเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณกำลังใจที่สำคัญ คือ ครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งขอกราบขอบพระคุณบุคคลสำคัญที่สุดคือ นางพินทอง นิสม์โกมลมารดาผู้ล่วงลับไปแล้ว และหลวงพ่อชมพูนิสม์โกมล บิดาของผู้วิจัย ที่ส่งเสริมการศึกษามาตั้งแต่เด็ก ทำให้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของการศึกษามาโดยตลอด และอีกบุคคลหนึ่งที่คอยเป็นกำลังใจ และเป็นผู้สนับสนุนทุกๆ ด้านและเป็นแรงบันดาลใจในการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศคือ คุณโนบุยูกิ โมโดโฮะ ผู้เป็นสามีบุคคลดังที่กล่าวมานั้นทำให้ผู้วิจัยประสบผลสำเร็จได้ในทุกวันนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

เสาวภา นิสม์โกมล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน.....	6
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดการสอน.....	6
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดการสอน	12
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์.....	15
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์.....	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์.....	19
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้คำศัพท์.....	21
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	24
การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	24
ประชากร.....	24
กลุ่มตัวอย่าง.....	24
ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง.....	24
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	24
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	28
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	28
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	28

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	32
สรุปผลการวิจัย.....	33
การอภิปรายผล.....	33
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	35
 บรรณานุกรม.....	 36
 ภาคผนวก.....	 40
ภาคผนวก ก.....	41
ภาคผนวก ข.....	45
ภาคผนวก ค	60
 ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	 175

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 กำหนดเวลาในการดำเนินการทดลอง.....	26
2 คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบระหว่างการทดลองทั้ง 13 หน่วยการเรียนรู้และ คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนด้วยชุด การสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้น (E_2).....	29
3 ประสิทธิภาพของชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับเบื้องต้น ตามเกณฑ์ 80/80 (E_1/E_2)....	31

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาประจำชาติของคนไทย แต่เดิมมุ่งเน้นการสอนแก่นักเรียนไทย แต่ในปัจจุบันสังคมโลกมีความเจริญก้าวหน้า ทางเทคโนโลยีการสื่อสารและคมนาคม ทำให้ประชาชาติ ในภูมิภาคต่างๆ มีการติดต่อและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกันอย่างกว้างขวาง ในขณะที่คนไทยเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น และหลากหลายภาษา ชาวต่างประเทศก็สนใจเรียนภาษาไทยไม่น้อย เช่นกัน ทั้งนี้เพื่อการติดต่อสื่อสาร การศึกษาวัฒนธรรม และการประกอบอาชีพ ในการเรียน ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนที่เป็นชาวต่างชาติ “คำศัพท์” เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียน ภาษาต่างประเทศ ถ้าผู้เรียนรู้คำศัพท์หรือรู้ความหมายของคำศัพท์มาก่อนแล้วไม่ค่อยมีปัญหาในการ เรียนภาษา เพราะคำศัพท์มีความสำคัญในทุกทักษะไม่ว่าจะเป็นทักษะการพูด การฟัง การอ่านและ การเขียน ดังที่ เดวิด วิลกินส์ (David Wilkins: 2003: 111) ได้กล่าวไว้ว่า “ถ้าไม่มีความรู้เรื่อง ไวยากรณ์เราจะสื่อสารได้ไม่มากนัก แต่ถ้าไม่รู้คำศัพท์เราก็ไม่สามารถสื่อสารได้เลย” จากคำกล่าว ของ เดวิด วิลกินส์ จะเห็นได้ว่าคำศัพท์มีความสำคัญมาก การที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาไทยได้ดีนั้น ผู้เรียนจะต้องมีความรู้เรื่องคำศัพท์เป็นสำคัญ นักภาษาศาสตร์อีกคนหนึ่งชื่อ เดลลา เอช และ ฮอก กิน ดี (Dellar H. and Hocking D.: 2003: 19) ได้แนะนำเกี่ยวกับการเรียนภาษาไว้ในหนังสือ How to Teach Vocabulary ว่า

“ ถ้าคุณใช้เวลาส่วนใหญ่ของคุณเรียนไวยากรณ์ภาษาของคุณจะไม่ดีขึ้นมากเท่าใดนัก คุณจะเห็น พัฒนาการที่ ดีขึ้นอย่างมากถ้าคุณเรียนรู้คำและสำนวนต่างๆ มากขึ้นคุณจะพูดได้น้อยมากด้วยการใช้ ไวยากรณ์ แต่คุณจะพูดอะไรก็ได้ด้วยการใช้คำ”

จากข้อความของ เดลลา เอช และ ฮอกกิน ดี เดลลา เอช และ ฮอกกิน ดี จะเห็นได้ว่าถ้าเรา รู้ คำศัพท์เรายังสามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ แต่ถ้าเราไม่รู้คำศัพท์เลยเราก็ไม่สามารถสื่อสารได้ และภาษาของผู้เรียนก็จะไม่พัฒนาขึ้นเพราะไม่รู้คำศัพท์ ดังนั้นการเรียนรู้เรื่องศัพท์จึงเป็นเรื่องสำคัญ สำหรับการเรียนภาษา ดังที่แวน ไซออก (Van Syoc.1963: 106) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนคำศัพท์ว่า

“การสอนคำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนภาษา เปรียบได้กับไม้กระดานที่ต้องประกอบกันเข้ากับโครงบ้าน เพื่อให้เป็นตัวเรือนขึ้นมา แต่ถ้าหากว่าบุคคลนั้นเพียงแต่เอาไม้กระดานมากองไว้ แล้วไม่มีความรู้จะประกอบกันเข้ากับโครงบ้านเขาก็คงจะไม่ได้บ้านที่ถูกต้องตามความต้องการของเขา ไม้แผ่นงามๆ เหล่านั้นก็จะหาประโยชน์มิได้ ในการสอนศัพท์ก็เช่นเดียวกัน จำเป็นต้องสามารถใช้ศัพท์เหล่านั้นในประโยคต่างๆ ให้มีความสัมพันธ์กับเรื่องโครงสร้างและไวยากรณ์ของภาษาแบบเรียนที่ใช้มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการเรียนการสอนภาษาไทยให้กับชาวต่างชาติ เพราะแบบเรียนจะเป็นทั้งคู่มือครู ที่จะเลือกเนื้อหาการสอนจะทำให้งานสอนของครูง่ายขึ้นและเป็นทั้งเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาไทยได้ดีและสะดวกรวดเร็วขึ้น นอกจากผู้เรียนใช้แบบเรียนในห้องเรียนแล้วยังต้องใช้แบบเรียนในการทำการศึกษาฝึกหัด ด้วยตัวเองที่บ้านหรือนอกห้องเรียน”

วารสาร ร่วมพฤษภ ปีที่ 20 ฉบับที่ 2 สวัสดิ์ พรธนา (2544 – 2545: 79) กล่าวถึงการสอนคำศัพท์ภาษาไทยให้แก่ชาวต่างชาติ ได้มีผู้ศึกษาและวิจัยไว้ซึ่งส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน โดยสรุปว่า

“การพัฒนาคำศัพท์เป็นหัวใจในการเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนภาษาต่างประเทศ ซึ่งต้องอาศัยความรู้ในเรื่องคำ การประกอบคำขึ้นมาเป็นประโยค และเมื่อคำศัพท์นั้นเข้าไปอยู่ในตำแหน่งหนึ่งในประโยคนั้นให้ความหมายอย่างไร คำศัพท์บางคำ คำเดียวมีสองความหมายเช่น ตา กา เป็นต้น ภาษามีกฎเกณฑ์วิธีการคือหลักภาษาและมีอุปกรณ์ที่สำคัญคือ คำศัพท์ หลักภาษาและคำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของภาษา ถ้าผู้เรียนอยากเก่งภาษาก็ต้องพยายามฝึกทั้งหลักภาษาไทย และคำศัพท์ไปพร้อมๆ กันจึงจะเก่งภาษาไทย แนวทางที่ผู้ศึกษาต้องการศึกษาคือเรื่องวิธีการสอนคำศัพท์หรือการพัฒนาการสอนคำศัพท์ภาษาไทยโดยแบ่งคำศัพท์ภาษาไทยออกเป็นหมวดหมู่ ชนิด และประเภทของคำนั้นๆ ในบทเรียนแต่ละบทเพื่อให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ภาษาไทยได้ดี โดยแบ่งตามคำศัพท์ที่จำแนกตามโครงสร้าง แบ่งคำศัพท์ตามชนิดของคำ แบ่งคำศัพท์ตามหมวด และจำแนกคำศัพท์ตามพจนานุกรม โดยคำศัพท์นั้นๆ ต้องคัดเลือกจากคำที่จำเป็นที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และมีความสำคัญต่อผู้เรียน”

จากบทความงานวิจัยของ Finnish Nation Board of General Education for the Comprehensive school ได้แนะนำการเรียนคำศัพท์ในช่วงหนึ่งปีแรกผู้เรียนควรรู้คำศัพท์ 250-350 คำ และเพิ่มเป็น 500-600 คำ ต่อปี ดังนั้นศัพท์ในช่วง 3 ปีแรกควรรู้คำศัพท์ประมาณ 1,500 คำ (GRL 1970: 70; อ้างอิงจาก Palmberg. 1986: 17) คำศัพท์ในช่วง 1 ปีแรกผู้เรียนควรรู้คำศัพท์ประมาณ 350 คำ สำหรับการเรียนภาษาไทยระดับเบื้องต้น

การเรียนคำศัพท์ของนักเรียนชาวต่างชาติมักเป็นปัญหา และเกิดความยุ่งยากแก่ผู้เรียนหลายๆ ด้าน เช่น การเชื่อมโยงความคิดระหว่างรูปและความหมายของคำรวมทั้งการแยกแยะคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน และการใช้รูปคำที่ถูกต้องเพื่อสื่อความหมายที่ต้องการ การที่จะเอาชนะความยุ่งยากเหล่านี้ผู้เรียนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเรียนรู้คำจำนวนมากพอที่จะเข้าใจและใช้ภาษาได้จดจำคำต่างๆ อย่างค่อยเป็นค่อยไป และสามารถนึกถึงคำเหล่านั้นได้ทันทีเมื่อต้องการนำไปใช้ในการพูดหรือโต้ตอบ

คิดหาวิธีที่จะเพิ่มเติมความรู้เรื่องศัพท์ รวมทั้งวิธีเรียนรู้คำที่ไม่เคยรู้จัก หรือการใช้คำที่เคยรู้แต่เป็นการใช้ในรูปแบบที่ไม่คุ้นเคย

ถ้าผู้เรียนส่วนมากยอมรับความสำคัญในการเรียนรู้ศัพท์ ผู้สอนก็จะหาวิธีการให้ผู้เรียนพัฒนาการใช้คำศัพท์ภาษาไทยให้ดีขึ้น รวมหมายถึง การใช้ภาษาในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัญหาจากการเรียนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติที่พบมากคือ ผู้เรียนไม่รู้คำศัพท์ ทำให้ไม่สามารถสื่อสารได้ จากการที่ผู้วิจัยเป็นครูสอนภาษาไทยให้กับชาวต่างประเทศ ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่า การเรียนรู้คำศัพท์ มีความสำคัญอย่างยิ่งในการใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันในการเรียนภาษาต่างประเทศ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้คิดสร้างชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นโดยเฉพาะเพื่อช่วยเพิ่มพูนวงศัพท์ในการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการนำระบบสื่อประสมที่สอดคล้องกับเนื้อหาและประสบการณ์ของแต่ละหน่วย มาช่วยให้การเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ชุดการสอนจะประกอบด้วย คู่มือการใช้ชุดการสอนสื่อการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาและประสบการณ์

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2521: 191) กล่าวว่า ชุดการสอนมีความสำคัญ คือช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจให้แก่ผู้สอน เพราะได้เตรียมเนื้อหากิจกรรมแบบทดสอบและสื่อการสอนไว้ในชุดการสอนโดยสมบูรณ์ ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ช่วยให้การเรียนเป็นอิสระจากอารมณ์และความสามารถในการสอนของผู้สอน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม แสดงความคิดเห็น และรับผิดชอบต่อตนเอง

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงคิดสร้างชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้น ซึ่งจะ เป็นทางเลือกหนึ่งของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยที่จะนำไปเป็นแนวทาง พัฒนาการเรียนการสอนสำหรับ นักเรียนชาวต่างประเทศต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ
2. เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ

ความสำคัญของการวิจัย

ได้ชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพ จะเป็นเครื่องมือช่วยครูในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เป็นสื่อการสอนสำหรับชุดการสอน และเป็นแนวทางการสร้างชุดการสอนเนื้อหาอื่นๆ ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

คำศัพท์ที่นำมาสร้างชุดการสอนนั้น มาจากบัญชีคำศัพท์พื้นฐานที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาของชั้นเด็กเล็กของศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2529-2531 โดยเลือกคำศัพท์ที่จำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวันจำนวน 195 คำ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชาวต่างประเทศโรงเรียนภาษาและศิลปการประกอบอาหารไทยเสาวภา จำนวน 11 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ชุดการสอน หมายถึง ชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ คำศัพท์ หมายถึง เสียงและอักษร ที่มีความหมาย ซึ่งได้จากบัญชีคำของชั้นเด็กเล็กของศูนย์พัฒนาหลักสูตรกรมวิชาการ

ประสิทธิภาพของชุดการสอนคำศัพท์ หมายถึง เกณฑ์การวัดประสิทธิภาพของชุดการสอนเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเป็นที่พอใจ โดยกำหนดให้เป็นร้อยละผลเฉลี่ยของคะแนนทดสอบ ระหว่างเรียน (E_1) และร้อยละผลเฉลี่ยของคะแนนสอบหลังเรียน (E_2) โดยถือเกณฑ์ 80/80 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ / ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

สมมุติฐานของการวิจัย

ชุดการสอนภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศมีประสิทธิภาพ 80/80

วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย

ในการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทย จากเอกสารตำราประกอบการเรียนภาษาไทยพื้นฐาน ตามหลักสูตรกระทรวง ศึกษาธิการ
2. กำหนดกลุ่มประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
3. เก็บรวบรวมข้อมูล

เลือกคำศัพท์จากบัญชีคำศัพท์พื้นฐานที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยชั้นเด็กเล็กของ
ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2529-2531

4. สร้างชุดการสอนและแบบทดสอบระหว่างเรียนและหลังเรียน จำนวน 13 หน่วยการเรียนรู้
ดังนี้

- หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 อาชีพ
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ครอบครัว
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ส่วนต่างๆ ของร่างกาย
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เครื่องแต่งกาย
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 ดอกไม้
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 ผลไม้
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 ผัก
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 อาหาร
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 สัตว์
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 10 สิ่งของเครื่องใช้ (1)
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 สิ่งของเครื่องใช้ (2)
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 12 พาหนะ
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 13 สถานที่

5. นำเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบชุดการสอนและปรับปรุง

6. ทดลองใช้ชุดการสอนกับกลุ่มตัวอย่าง

7. นำผลจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างไปวิเคราะห์หาค่า
ประสิทธิภาพของชุดการสอนโดยเปรียบเทียบค่า E_1 และ E_2 โดยใช้ จากสูตร (ล้วน สายยศ และ
อังคณา สายยศ. 2540: 247)

8. เสนอผลรายงานการวิจัย สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนคำศัพท์
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้คำศัพท์

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน

1.1.1 ประวัติความเป็นมาและพัฒนาการของชุดการสอน

ในประเทศไทย บุญเกื้อ ควรหาเวช (2543: 41) ได้กล่าวไว้ว่าในนวัตกรรมการศึกษาระบบการผลิตชุดการสอนในประเทศไทยเริ่มต้นขึ้นในปีการศึกษา 2516 โดย ที่แผนกโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้ที่ริเริ่มคือ ดร.ชัยยงค์ พรหมวงศ์ โดยได้ทำการวิจัยกับนิสิตปริญญาโท เรื่องเปรียบเทียบการสอนแบบบรรยายกับการสอนโดยใช้ชุดการสอนยึดหลักที่ว่า การเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาผู้สอนควรให้ผู้เรียน เรียนเพียงหนึ่งส่วน อีกสองส่วนให้ไปหาเองจากประสบการณ์ที่ผู้สอนเตรียมไว้ให้ซึ่งจากการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันและเมื่อทดสอบหลังจากเรียนแล้ว 4 สัปดาห์พบว่าความคงทนในการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม ในปีการศึกษา 2517 ทางภาควิชาโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้นำผลที่ได้จากการทดลองนี้ไปใช้ในการฝึกอบรมคณาจารย์ระดับมหาวิทยาลัยอีกหลายแห่ง และต่อมาก็ได้นำไปใช้ในโครงการส่งเสริมสมรรถภาพการสอนของครู ซึ่งเป็นโครงการที่เกี่ยวกับการปรับปรุงการศึกษาโดยศูนย์นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาเป็นผู้วางแผนทางการดำเนินการร่วมกับกรมสามัญศึกษา ทำการทดลองเพื่อหาทางลดเวลาการสอนของครูลง ซึ่งชุดการสอนนับว่ามีบทบาทอย่างสูงต่อโครงการนี้ จะเห็นได้ว่าชุดการสอนนั้นมีแนวโน้มที่จะเข้ามามีบทบาทอย่างมากในวงการการศึกษาไทยต่อไปเพราะสามารถนำหลักและวิธีการของชุดการสอนไปประยุกต์และพัฒนาให้เกิดนวัตกรรมอื่น ๆ ทางการศึกษาได้อย่างกว้างขวาง

ในต่างประเทศ การสร้างชุดการสอนเกิดขึ้นที่โรงเรียนในประเทศสหรัฐอเมริกา ค.ศ.1930 โดย เดวิด สแตนฟิลด์ (David Stansfield) แห่งสถาบัน Ontario for studies in education ได้คิดกลองออกแบบประสงค์ ขึ้นใช้สำหรับเด็กนักเรียน โดยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์การสอน โดยได้ใช้

ประสบการณ์จากการเรียนรู้ในเรื่องการสอนสำเร็จรูป (Programmed Learning) โดยผลิตกล่องที่เขาเรียกว่า Thirties Box กล่องการสอนนี้เขาเรียกว่า The 1930 Multi Media Kit ทำให้ได้รับความนิยมและเป็นที่ชื่นชอบของเด็กๆ เป็นอันมากจึงเรียกว่า กล่องวิเศษ และพัฒนามาเป็นชุดการสอนในที่สุด

1.1.2 ความหมายของชุดการสอน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2521: 5) กล่าวว่า ชุดการสอน (Instruction Package) เป็นเทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างหนึ่ง มีลักษณะเป็นสื่อผสม (Multi Media) ซึ่งครูนำมาใช้เป็นเครื่องมือชี้แนวทางและเครื่องมือในการสอน หรือผู้เรียนใช้เรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง หรือทั้งผู้เรียนและผู้สอนใช้รวมกันเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นตามจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอนที่ตั้งไว้ในเนื้อหาวิชาหนึ่งๆ

นิพนธ์ สุขปริดี (2519: 62) ได้ให้ความหมายของชุดการสอนว่า ชุดการสอน หมายถึง การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนโดยใช้สื่อหลายชนิดร่วมกัน หรือที่เรียกว่าสื่อประสมเพื่อสนองจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอนที่ตั้งไว้ และเพื่อให้เกิดการสะดวกต่อการใช้ในการเรียนการสอน

บุญเกื้อ ควรหาเวช (2521: 30) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ชุดการสอนหรือชุดการเรียน มาจาก Instructional Package จัดว่าเป็น นวัตกรรมการศึกษาที่อยู่ในลักษณะของสื่อการสอนชนิดหนึ่งที่ช่วยแก้ปัญหาให้ครูที่ขาดความพร้อมในการสอนหรือขาดความมั่นใจว่าตนเองจะสอนได้ดีหรือไม่ ชุดการสอนเป็นสื่อประสม (Multi – media) ที่จัดขึ้นสำหรับหน่วยการเรียนรู้ ตามหัวข้อเนื้อหาและประสบการณ์ ของแต่ละหน่วยที่ต้องการจะให้ผู้เรียนเรียนจะจัดเอาไว้เป็นชุดๆ อาจจะบรรจุอยู่ในของกล่อง กระเป๋าก็แล้วแต่ผู้สร้างจะทำขึ้น

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2525 : 192) กล่าวว่า ชุดการสอน หมายถึง การนำวัสดุอุปกรณ์ในรูปของสื่อการเรียนแบบสื่อประสมมาช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพขึ้น สามารถเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยการฝึกฝนตนเองเป็นลำดับขั้นตอน และผู้เรียนจะได้มีโอกาสช่วยเหลือกัน เมื่อมีการเรียนเป็นกลุ่มจนสามารถบรรลุจุดประสงค์ของการเรียนแต่ละเรื่องได้

วาสนา ชาวหา (2522: 32) ได้ให้ความหมายของชุดการสอนว่า ชุดการสอน หมายถึง การใช้สื่อประสม (Multi Media) เพื่อสร้างประสบการณ์ ในการเรียนรู้อย่างกว้างขวางและเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ จัดไว้เป็นชุดในลักษณะของหรือกล่อง

สุกิจ ศรีพรหม (2541: 68) ให้ความหมายของชุดการสอนว่า ชุดการสอน หมายถึง การนำสื่อประสมที่สอดคล้องกับเนื้อหา และจุดประสงค์ของวิชามาใช้ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2547: 1) ได้ให้ความหมายของชุดการสอนว่า ชุดการสอน หมายถึง สื่อประเภทหนึ่งซึ่งมีจุดมุ่งหมายเฉพาะเรื่องที่จะสอนเท่านั้น ชุดการสอนจึงเป็นนวัตกรรมการใช้สื่อการสอนแบบประสมโดยอาศัยระบบบูรณาการสื่อหลายๆ อย่างเข้าด้วยกันเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนในหน่วยการเรียนรู้ นั่นคือชุดการสอนหนึ่งๆ จะมีระบบการใช้สื่อการสอนแบบประสมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาความหมายของชุดการสอนจากนักการศึกษาหลายท่านสรุปได้ว่า ชุดการสอน หมายถึง ชุดสื่อประสมโดยอาศัยระบบบูรณาการสื่อหลายๆ อย่างเข้าด้วยกัน ซึ่งจัดเตรียมไว้ให้สอดคล้องกับเนื้อหา หน่วยการเรียนรู้ วัตถุประสงค์การเรียนรู้ เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนในหน่วยการเรียนรู้ และเป็นการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.1.3 ประเภทของชุดการสอน ชุดการสอนแบ่งได้ 3 ชนิดคือ

1. ชุดการสอนประกอบคำบรรยาย หรือชุดการสอนสำหรับครู เป็นการจัดสื่อประสมสำหรับใช้สอน เมื่อผู้เรียนเป็นกลุ่มใหญ่จะประกอบด้วยสื่อการสอนที่ใช้ประกอบคำบรรยาย หรือการสอนเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ต้องการจะให้ผู้เรียนส่วนใหญ่เรียนได้ในเวลาเดียวกัน สื่อที่ใช้จึงเป็นสื่อที่สามารถมองเห็นหรือได้ยินอย่างชัดเจน เช่น รูปภาพ แผนภูมิ ชุดการสอนนี้ครูจะเป็นผู้ใช้ชุดการสอนเอง

2. ชุดการสอนสำหรับกิจกรรมกลุ่ม เป็นชุดการสอนสำหรับผู้เรียนกลุ่มเล็กๆ ประมาณ 5 – 7 คน เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนได้ร่วมกันทำกิจกรรม โดยการใช้สื่อการสอนต่างๆ ที่จัดไว้ในชุดการสอนแต่ละชุด และมีรายละเอียดอยู่ในคู่มือชุดประกอบการใช้ในชุดด้วย ชุดการสอนชนิดนี้จะมุ่งเน้นฝึกทักษะและการสร้างความเข้าใจในเนื้อหา สื่อการสอนมักจะอยู่ในลักษณะรูปภาพ บัตรคำ หุ่นจำลอง หรือของตัวอย่างต่างๆ มักจะใช้ชุดการสอนชนิดนี้ในการเรียนแบบศูนย์การเรียน

3. ชุดการสอนรายบุคคล หรือชุดการสอนเรียนด้วยตัวเอง เป็นชุดสื่อประสมที่เตรียมไว้ ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความสนใจ และความสามารถของผู้เรียนเอง ประเมินผลการเรียนได้ด้วยตนเอง ดังนั้นสื่อการสอนในชุดการสอนชนิดนี้จึงเป็นสื่อที่เตรียมไว้ให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง

ชุดการสอนทั้ง 3 มีรูปแบบแตกต่างกันและมีส่วนประกอบที่สำคัญดังนี้

1. คู่มือครูหรือคู่มือใช้ชุดการสอน เป็นแผนการสอน หรือคู่มือการเรียนสำหรับนักเรียนหรือครูผู้สอนตามลักษณะของชุดการสอนนั้นๆ ในคู่มือจะชี้แจงถึงวิธีการใช้ชุดการสอนเอาไว้โดยละเอียด ครูหรือนักเรียนจะปฏิบัติตามคำชี้แจงอย่างเคร่งครัด จึงจะทำให้ใช้ชุดการสอนนั้นอย่างได้ผล คู่มืออาจทำเป็นเล่มหรือแผ่นก็ได้ และมีส่วนสำคัญดังนี้

1.1 คำชี้แจงสำหรับครู

1.2 บทบาทผู้เรียน

1.3 แผนการสอน

1.4 การจัดชั้นเรียนพร้อมแผนผัง

1.5 แบบฝึกปฏิบัติ

2. บัตรคำสั่ง (คู่มือผู้เรียน) ในชุดการสอนแบบกิจกรรมกลุ่ม และชุดการสอนรายบุคคลจะต้องมีคำสั่งเพื่อให้ผู้เรียนประกอบกิจกรรมได้ถูกต้องซึ่งบัตรคำสั่งมักจะประกอบด้วย

2.1 คำอธิบายเรื่องที่จะศึกษา

2.2 คำสั่งที่จะให้ผู้เรียนดำเนินกิจกรรม

2.3 การสรุปบทเรียน

บัตรคำสั่งที่ดีจะต้องใช้คำสั่งกะทัดรัด เข้าใจง่ายชัดเจน ครอบคลุมกิจกรรมที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนทำ ผู้เรียนจะต้องอ่านบัตรคำสั่งให้เข้าใจเสียก่อนแล้ว ค่อยปฏิบัติตามเป็นขั้นๆ ไป เนื้อหาประสบการณ์ จะบรรจุไว้ในรูปของสื่อการสอนต่างๆ ซึ่งอาจจะประกอบด้วย สไลด์ เทปบันทึกเสียง แผ่นภาพ หุ่นจำลอง ของตัวอย่าง รูปภาพ และบทเรียนสำเร็จรูป ผู้เรียนจะศึกษาจากสื่อการสอนต่างๆ ที่บรรจุไว้ในชุดการสอนตามบัตรคำสั่งที่กำหนดไว้

3. แบบประเมินผล ในชุดการสอนจะต้องมีข้อทดสอบทั้งก่อนและหลังการเรียนรู้เพื่อวัดผล การเรียนในแต่ละหน่วย ซึ่งอาจจะอยู่ในลักษณะของแบบฝึกหัด ให้เติมคำลงในช่องว่างจับคู่ เลือกคำตอบที่ถูกต้อง หรือให้ดูจากผลการทดลอง หรือทำกิจกรรมก็ได้

1.1.4 หลักและทฤษฎีในการผลิตชุดการสอน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2523: 119) ได้กล่าวถึงแนวความคิดที่มาจากจิตวิทยาการเรียนรู้การสอน ซึ่งนำมาสู่การผลิตชุดการสอน มีดังนี้

1. เพื่อสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. เพื่อยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางด้วยการให้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
3. มีสื่อการเรียนรู้ใหม่ๆ ที่ช่วยในการเรียนของนักเรียน
4. เพื่อช่วยในการสอนของครู

5. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนที่เปลี่ยนไป เปลี่ยนจากครูเป็นผู้นำเป็นผู้มีอิทธิพลต่อนักเรียนมาก

วสันต์ อดิศักดิ์ (2535: 50) ได้กล่าวถึงหลักการและทฤษฎีที่นำมาใช้ในการผลิตชุดการสอนไว้ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยนักการศึกษาพยายามจัดการศึกษาให้สนองต่อสภาพความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน จัดการศึกษาที่ให้อิสระในการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน ตามอัตราความสามารถของแต่ละบุคคล

2. แนวความคิดที่ต้องการเปลี่ยนการเรียนการสอนจากเดิมที่ครูเป็นศูนย์กลางมาเป็นนักเรียนมาเป็นศูนย์กลาง

3. แนวคิดที่จะจัดระบบการผลิต และใช้อุปกรณ์การสอนในรูปสื่อประสมโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปลี่ยนจากการใช้สื่อเพื่อ ช่วยครูสอน มาเป็น ช่วยนักเรียนเรียน

4. แนวคิดในการที่จะสร้างปฏิสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน และนักเรียนกับสภาพแวดล้อม โดยนำสื่อการสอนและทฤษฎีกระบวนการกลุ่มมาใช้ในการประกอบกิจกรรมร่วมกันของนักเรียน

5. แนวคิดที่ยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้มาจัดสถานการณ์เรียนรู้ เพื่อให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมด้วยตนเองทำให้ทราบว่า การตัดสินใจหรือการกระทำของตนเองถูกหรือผิดได้ทันทีที่มีการเสริมแรงโดยให้มีประสบการณ์แห่งความสำเร็จได้เรียนรู้ที่ละน้อยตามลำดับขั้น

1.1.5 องค์ประกอบของชุดการสอน

ในการสร้างชุดการสอน เพื่อที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอน จะต้องศึกษาถึงองค์ประกอบของชุดการสอนว่ามีองค์ประกอบหลักอะไรบ้าง เพื่อที่จะได้นำมากำหนดองค์ประกอบของชุดการสอนที่จะสร้างขึ้น

สุกิจ ศรีพรหม (2541) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบของชุดการสอนประกอบด้วยองค์ประกอบ 7 อย่างคือ

1. เนื้อหาที่ต้องการให้ผู้เรียนศึกษา

2. วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ควรระบุชัดเจนให้ผู้เรียนเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง เพราะวัตถุประสงค์จะเป็นแนวทางในการทำกิจกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ หลังการเรียนรู้ มีกิจกรรมให้เลือกหลายๆ อย่าง

3. วัสดุประกอบการเรียน ต้องมีวัสดุประกอบการเรียนหลายๆ อย่าง เช่น บัตรคำ แผนภูมิ หุ่นจำลอง เป็นต้น

4. แบบทดสอบ เป็นการประเมินผลดูว่าผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้จากการสอนมากน้อยเพียงใด แบบทดสอบที่ใช้อาจใช้ใน 3 ลักษณะ

4.1 แบบทดสอบก่อนเรียน (pre – test)

4.2 แบบทดสอบระหว่างเรียน (learning – test)

4.3 แบบทดสอบหลังเรียน (post – test)

5. กิจกรรมสำรวจหรือกิจกรรมเพิ่มเติมหลังจากที่ทดสอบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนแล้วอาจทำกิจกรรมที่เสนอแนะเพิ่มเติมตามความสนใจ

6. คำชี้แจงวิธีใช้ชุดการสอนจำเป็นต้องบอกรายละเอียดวิธีใช้ชุดการสอนของผู้เรียนเข้าใจสามารถเข้าใจและเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

ขั้นตอนในการสร้างชุดการสอนในการผลิตหรือสร้างชุดสื่อการสอนทุกชนิดจะมีขั้นตอนการผลิตตามลำดับดังนี้

ขั้นที่ 1 การกำหนดหมวดหมู่ของเนื้อหา เป็นการกำหนดว่าจะผลิตชุดการสอนในหน่วย วิชา หรือประสบการณ์ด้านใด ซึ่งจะเป็นการกำหนดหมวดหมู่วิชา หรือผสมกันไปก็ได้

ขั้นที่ 2 กำหนดหน่วยของการสอน โดยมีการแบ่งเนื้อหาวิชาที่กำหนดออกเป็นหน่วยย่อย แบ่งเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลา

ขั้นที่ 3 กำหนดหัวเรื่อง เป็นการกำหนดว่าแต่ละหน่วยควรจะให้ประสบการณ์อะไรแก่ ผู้เรียนบ้าง โดยกำหนดเป็นหัวข้อเรื่องย่อยๆ ให้เห็นชัดเจนออกมา

ขั้นที่ 4 เกิดมโนคติ ให้สอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่องนั้นๆ

ขั้นที่ 5 กำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยสอดคล้องกับมโนคติ

ขั้นที่ 6 กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ซึ่งจะเป็นแนวทางการเลือกใช้สื่อ

1.1.6 ประโยชน์ของชุดการสอน

บุญเกื้อ ควรหาเวช (2521) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดการสอนที่มีผลต่อการเรียน พอสรุปได้ดังนี้

ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ลดภาระของครูผู้สอนช่วยให้ผู้เรียนจำนวนมากได้รับความรู้ แนวเดียวกันช่วยให้ครูสามารถดำเนินการสอนได้ตรงตามวัตถุประสงค์ด้วยความมั่นใจทำให้กิจกรรมการเรียนมีประสิทธิภาพครูสามารถวัดผลผู้เรียนเป็นไปตามวัตถุประสงค์เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มที่และยังช่วยสร้างเสริมการเรียนแบบต่อเนื่อง

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2547: 61) การผลิตชุดการสอน ได้สรุปคุณค่าของชุดการสอนไว้ว่า

1. ช่วยให้ผู้เรียนถ่ายทอดเนื้อหาประสบการณ์ที่สลับซับซ้อน และเป็นลักษณะนามธรรมสูง ซึ่งผู้สอนไม่สามารถถ่ายทอดเป็นนามธรรมได้ดี

2. ช่วยสร้างความสนใจของนักเรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษา เพราะชุดการสอนจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนของตนเองและสังคม
3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจ รู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และฝึกขบวนการกลุ่ม มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
4. ช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจแก่ผู้สอน เพราะชุดการสอนผลิตไว้เป็นหมวดหมู่ สามารถหยิบใช้ได้ทันที โดยเฉพาะผู้ที่ไม่มีเวลาในการเตรียมการสอนล่วงหน้า
5. ทำให้การเรียนการสอนของผู้เรียนเป็นอิสระจากอารมณ์ของผู้สอน ชุดการสอนสามารถทำให้ผู้เรียนเรียนได้ตลอดเวลา ไม่ว่าผู้สอนจะมีสภาพหรือความขัดแย้งทางอารมณ์มากน้อยเพียงใด
6. ช่วยให้การเรียนเป็นอิสระจากบุคลิกภาพของครู เนื่องจากชุดการสอนทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้แทนครู แม้ครูจะพูดหรือสอนไม่เก่ง ผู้เรียนก็สามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากชุดการสอนที่ได้ผ่านการทดสอบประสิทธิภาพมาแล้ว
7. ในกรณีครูขาด ครูคนอื่นก็สามารถสอนแทนได้ โดยใช้ชุดการสอนไม่ต้องเตรียมตัวอะไรมากนัก เพราะมีเนื้อหาวิชาอยู่อย่างครบถ้วน เพียงแต่ครูผู้สอนแทนช่วยเป็นพี่เลี้ยงคุมชุดการสอนรายบุคคลช่วยให้การศึกษามวลชนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะผู้เรียนสามารถเรียนได้เองที่บ้าน เป็นการประหยัดเวลา

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน

งานวิจัยในประเทศ

พวงทอง อ่อนจรัส (2528: 96) ได้สร้างชุดการสอนด้วยวิธีวิเคราะห์ระบบเพื่อพัฒนาความพร้อม และความสามารถในการเขียนพยานุเคราะห์ไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนพยานุเคราะห์ไทยและเพื่อเปรียบเทียบความสามารถของนักเรียนที่เรียนจากชุดการสอนกับกลุ่มนักเรียนที่เรียนจากวิธีสอนตามคู่มือครูของกรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ ผลการศึกษาและวิจัยพบว่า ผลการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจะมีความสามารถในการด้านการเขียน และการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากคู่มือการสอนของกรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากการสร้างชุดการสอนผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบที่เกี่ยวกับการรับรู้ทางสายตา การประสานงานของกล้ามเนื้อ รวมทั้งเส้นพื้นฐานที่ประกอบกันเป็นตัวพยานุเคราะห์ และการเขียนพยานุเคราะห์จากตัวที่มีรูปร่างคล้ายกันจากง่ายไปหายากทีละตัว เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียนจนประสบความสำเร็จและชุดการสอนนี้มีความเชื่อมั่นที่ระดับ .01 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพดีที่จะทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนเพิ่มขึ้น

ประทัย พิริยะสุรวงศ์ (2540: 64-69) ได้สร้างชุดการสอนเพื่อศึกษาประสิทธิภาพชุดการสอน ต้นแบบ คือชุดการสอน “ไทยดอย 1” และชุดการสอน “ไทยดอย 2” สำหรับนักเรียนชาวเขาเผ่าอีเก้อ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาวเขาเผ่าอีเก้อ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่จัน จังหวัดเชียงราย จำนวน 36 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง แล้วนำมาสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายเพื่อ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ t-test แบบ Independent Sample และ t-test แบบ Dependent Sample ผลการวิจัยปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เรียน ด้วยชุดการสอน “ไทยดอย 1” และชุดการสอน “ไทยดอย 2” หลังการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียน

โสมาวดี โอภาโส (2542: 45-48) ได้สร้างชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษเสริมทักษะ สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุธีวิทยา จังหวัด สระบุรี จำนวน 170 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือร้อยละและ t-test ผลของการศึกษาค้นคว้า พบว่า ประสิทธิภาพของชุดการสอนโดยเฉลี่ยรวมมีประสิทธิภาพ 92/91 ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนที่เรียนจากการสอนทั้ง 3 ชุด มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าจากการสอนปกติตาม แผนการสอนของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อรทัย สุนทรกิจวิทยา (2542: 86) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนวิชา ภาษาไทยเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัย พบว่า หลังการทดลองคะแนนเฉลี่ยของความคิดสร้างสรรค์มากกว่าคะแนนเฉลี่ยของความคิด สร้างสรรค์ก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ จากการประเมินชุดการ สอนย่อยแต่ละกิจกรรม โดยการเปรียบเทียบคะแนนจากแบบทดสอบในการเขียนคำ การเขียน ประโยค การเขียนข้อความและการเขียนเรื่องที่ให้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในแต่ละชุดการสอน ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 แสดงว่าชุดการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในการเขียน ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะเป็นไปตามเกณฑ์ที่ว่า ประสิทธิภาพของชุด การสอนเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในการเขียน พิจารณาได้จากหลังการทดลองนักเรียนจะได้ คะแนนสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ดุจกาญจน์ ชัยวิศิษฐ์ (2546: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเกี่ยวกับการสร้างชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และมีค่าดัชนี ประสิทธิภาพ .50 ขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนคือ นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนขอนแก่นวิเทศศึกษา จังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2545 จำนวน 13 คน และนักเรียนจากโรงเรียนเทศบาลสวนสนุก จังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2545 จำนวน 48 คนโดยให้ กลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนขอนแก่นวิเทศศึกษาทดสอบหาประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบต่อเนื่อง

จำนวน 3 คน และหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็กจำนวน 10 คนส่วนนักเรียนจากโรงเรียนเทศบาลสวนสนุก 48 คน ทดสอบแบบภาคสนาม ผลการศึกษาพบว่า การสร้างชุดการสอนวิชาภาษาไทยเรื่อง คำราชาศัพท์ที่มีประสิทธิภาพ 90.24 / 81.90 และมีค่าดัชนีประสิทธิผล .67 แสดงว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

งานวิจัยในต่างประเทศ

มีคส์ (Meeks. 1971: 158) ได้ทำการวิจัยโดยใช้ชุดการสอนสำหรับสอนนักศึกษาครูเพื่อตัดสินว่าชุดการสอนนั้นมีประสิทธิภาพกว่าการสอนวิธีธรรมดา โดยการวัดผลใช้ข้อสอบหลังเรียน (Post test) ซึ่งปรับปรุงมาจากข้อสอบก่อนเรียน (Pre test) ใช้นักศึกษา 144 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและ กลุ่มทดลองวิธีการสอนใช้เทคนิควิธีการสอนแบบธรรมดา กับกลุ่มควบคุมและใช้ชุดการสอน กับกลุ่มทดลอง ผลการวิจัยปรากฏว่า การสอนโดยใช้ชุดการสอน มีประสิทธิภาพมากกว่าชุดการสอนแบบธรรมดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 และวัดความคิดเห็นของกลุ่มทดลองพบว่า การสอนโดยใช้ชุดการเรียนช่วยพัฒนาความคิดเห็นของชุดการเรียนมากขึ้น

บรอว์ลีย์ (Browley. 19975: 4260) ได้ทำการวิจัยหาประสิทธิภาพการใช้ชุดการสอนแบบสื่อประสม เรื่องการบอกเวลากับเด็กที่เรียนช้า ศึกษากลุ่มตัวอย่างจากเด็กที่เรียนช้าโดยทำการทดลองเรื่อง Time Appreciation Test ผลปรากฏว่ากลุ่มทดลองที่ใช้ชุดการสอนบอกเวลาต่อเนื่องของบรอว์ลีย์ ประกอบด้วยชุดอุปกรณ์และสื่อการสอนที่สร้างขึ้นจำนวน 12 ชุดใช้เวลาในการสอน 15 วันปรากฏว่าผลการเรียนดีกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ใช้ชุดการสอน

ฟราเซียร์ (Frazier. 1975: 2589 – A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ชุดการสอน โดยใช้ชุดการสอนการอบรมครูในโปรแกรมการอบรมครูประถมศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้ครูได้นำความรู้จากการอบรมไปใช้สร้างชุดการสอนสำหรับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยทำการทดลองกับครูจำนวน 66 คน โดยแบ่งกลุ่มควบคุมจำนวน 26 คน กลุ่มทดลอง 40 คน ผลการศึกษาพบว่าคะแนนทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ครูที่ได้รับการอบรมดังกล่าวสามารถนำความรู้ที่ได้ไปสร้างชุดการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอนที่มีผู้สร้างชุดการสอนขึ้นมาหลายสาขาวิชา ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าชุดการสอนแต่ละชุดที่ผู้วิจัยหลายท่านสร้างขึ้น ช่วยพัฒนาทักษะและความรู้ความสามารถของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์และการสอนคำศัพท์

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์

2.1.1 ความหมายและประเภทของคำศัพท์

ความหมายของคำศัพท์ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ให้ความหมายไว้ว่า กลุ่มเสียง เสียง เสียงพูด หรือลายลักษณ์อักษรที่เขียนหรือพิมพ์ขึ้นเพื่อแสดงความคิดเห็น เป็นคำหรือคำยากที่ต้องแปล (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. 2525: 853)

กานดาวัลย์ คุณานนท์วิทยา (2543: 28) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่า คำศัพท์คือกลุ่มเสียงที่มีความหมายแบ่งออกเป็นหลายประเภทขึ้นอยู่กับหลักหลักเกณฑ์ที่แตกต่างกันออกไป เช่น แบ่งตามรูปคำหรือการนำไปใช้ เป็นต้น

ศิธร แสงธนู (วรรณพร ศิลาขาว. 2538: 10; อ้างอิงจาก ศิธร แสงธนู 2521: 37-38) ได้แบ่งประเภทของคำศัพท์ออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. คำศัพท์ที่มีความหมายในตัวเอง (Content Words) คือคำศัพท์ประเภทที่เราอาจบอกความหมายได้โดยไม่ต้องขึ้นอยู่กับโครงสร้าง ซึ่งเป็นคำที่มีความหมายตามพจนานุกรม

2. คำศัพท์ที่ไม่มีความหมายในตัวเองแน่นอน (Function Words) หรือเรียกว่าคำการะยะ คำประเภทนี้มีมากกว่าคำประเภทอื่น ๆ สอนแปลความหมายไม่ได้ผลต้องให้สังเกตการใช้และฝึกโครงสร้างต่าง ๆ จึงจะเกิดประโยชน์

นอกจากนี้ สุไร พงษ์ทองเจริญ (2526: 149) ได้แบ่งประเภทของคำศัพท์ออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. Active Vocabulary คือคำศัพท์ที่นักเรียนควรจะใช้เป็นและใช้ได้อย่างถูกต้อง คำศัพท์เหล่านี้ใช้มากในการฟัง พูด อ่าน และเขียน สำหรับการเรียนคำศัพท์ประเภทนี้ครูจะต้องฝึกบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ จนนักเรียนสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง

2. Passive Vocabulary คือ คำศัพท์ที่ควรจะให้รู้แต่ความหมายและการออกเสียงเท่านั้น ไม่จำเป็นต้องฝึกเพราะนักเรียนไม่จำเป็นต้องใช้ ในตอนที่นักเรียนยังเป็นเด็กแต่จะจำเป็นและได้ใช้มากขึ้นเมื่อนักเรียนเรียนในระดับสูงต่อไป

จากคำนิยามความหมายของคำศัพท์ และประเภทของคำศัพท์ สรุปได้ว่า คำศัพท์คือกลุ่มเสียง เสียงพูด หรือพิมพ์เป็นลายลักษณ์อักษรที่มีความหมาย แบ่งออกเป็นหลายประเภท ขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์ที่ต่างกัน เช่น แบ่งตามลักษณะคำ หน้าที่ของคำ และการนำไปใช้ เป็นต้น

2.1.2 หลักการเลือกคำศัพท์ที่จะนำมาสอน

วิลเลียม (William. 1965: 176 -187) ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษา ได้กล่าวถึงการเลือกคำศัพท์ว่า เนื่องจากภาษาต่างประเทศที่เรียนกันอยู่นี้เป็นการเรียนจากตำรา ซึ่งไม่ใช่สถานการณ์จริงเหมือนภาษาแม่ จึงต้องมีการเลือกคำศัพท์ โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้

1. เลือกจากตัวอย่างที่ผู้เรียนอ่านหรือได้ยิน โดยนับคำที่ปรากฏบ่อยที่สุดหรือมีความถี่ในการใช้มาแล้วคัดเลือกคำนั้นมาสอน เพราะจะทำให้ผู้เรียนจำได้กว่าคำที่ปรากฏน้อย
2. จำนวนตัวอย่างที่ปรากฏคำ ควรจะมาจากหนังสือหรือตำราหลายๆ เล่ม หลายสถานการณ์จะทำให้บัญญัติความถี่นั้นมีค่ามากยิ่งขึ้น
3. คำศัพท์ที่มีความถี่ต่ำแต่มีความจำเป็นสำหรับสถานการณ์หนึ่ง ควรจะนำมาสอน
4. คำศัพท์คำหนึ่งอาจครอบคลุมไปหลายความหมายหรือหลายๆ คำ คำที่สามารถครอบคลุมความหมายของคำได้มากกว่าจะได้รับพิจารณาเลือกก่อน
5. การเลือกคำศัพท์ต้องคำนึงถึงคำที่สามารถเรียนรู้ได้ง่ายมีองค์ประกอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องคือ
 - 5.1 คำศัพท์บางคำที่ได้รับการเลือก เพราะมีความเหมือนภาษาเดิมของผู้เรียน ทำให้ จำได้ง่ายขึ้น
 - 5.2 คำศัพท์บางคำสามารถเข้าใจความหมายได้ง่าย จึงควรเลือกคำที่มีความหมายชัดเจน
 - 5.3 การเลือกคำศัพท์ต้องคำนึงถึงความสั้นและสามารถจำได้ง่ายหรือออกเสียงได้ง่าย
 - 5.4 คำศัพท์ที่มีรูปแบบ ที่สม่ำเสมอจะได้รับเลือกมากกว่าคำที่มีรูปแบบไม่แน่นอน
 - 5.5 คำศัพท์ที่ผู้เรียนเคยเรียนผ่านมาแล้ว เมื่อมาผสมเป็นคำใหม่ ทำให้ง่ายต่อการเข้าใจและการจำ คำศัพท์ที่เลือกมาใช้ในการสอนควรเป็นคำศัพท์ที่อยู่ใกล้ตัว และเป็นคำศัพท์ที่ปรากฏบ่อย และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

นอกจากนี้ แม็คกี้ (วรรณพร ศิลาขาว. 2538: 13-14; อ้างอิงจาก Mackey. 1976: 176-190) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการเลือกคำศัพท์มาสอนนักเรียนดังนี้

1. คำศัพท์ที่ปรากฏบ่อย (Frequency) หมายถึง คำศัพท์ที่ปรากฏบ่อยในหนังสือ เป็นคำศัพท์ที่นักเรียนต้องรู้จักจึงจำเป็นต้องนำมาเสนอเพื่อให้นักเรียนเรียนรู้และใช้ได้อย่างถูกต้อง
2. อัตราความถี่ของคำศัพท์จากหนังสือต่าง ๆ สูง (Range) หมายถึง จำนวนหนังสือที่นำมาใช้ในการนับความถี่ ยิ่งใช้หนังสือจำนวนมากเท่าไร บัญชีความถี่ยิ่งมีคุณค่ามากเท่านั้น เพราะคำที่จะหาได้จากหลายแหล่งย่อมมีความสำคัญมากกว่าคำที่จะพบเฉพาะในหนังสือเล่มใดเล่มหนึ่งอย่างเดียว แม้ว่าความถี่ของคำศัพท์ที่พบในหนังสือเล่มนั้น ๆ จะมีมากก็ตาม

3. สถานการณ์หรือสภาวะในขณะนั้น (Availability) คำศัพท์ที่เลือกมาใช้ใช้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความถี่เพียงอย่างเดียว ต้องคำนึงถึงสถานการณ์ด้วย ถึงแม้จะเป็นคำที่ปรากฏบ่อยที่อื่น

4. คำที่ครอบคลุมคำได้หลายอย่าง (Coverage) หมายถึงคำที่สามารถครอบคลุมความได้หลายอย่างหรือสามารถใช้แทนคำอื่นได้

5. คำที่เรียนรู้ง่าย (Learn ability) หมายถึงคำที่สามารถเรียนรู้ได้ง่าย เช่นคำที่คล้ายกับภาษาเดิมมีความหมายชัดเจน สั้น จำง่าย

สรุปได้ว่าการเลือกคำศัพท์ที่จะนำมาใช้สอนนักเรียนนั้นควรคำนึงถึง คำที่อยู่ใกล้ตัว นักเรียนพบเห็นและนำไปใช้บ่อย ๆ และเป็นคำที่ปรากฏบ่อย ๆ ในหนังสือเรียน นอกจากนี้คำศัพท์ที่จะนำมาใช้สอนต้องเหมาะสมกับวัยและระดับความรู้ความสามารถและสถานภาพของผู้เรียน อีกทั้งยังสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

2.1.3 วิธีการสอนคำศัพท์

อิสรา สารงาม (2529: 78-79) ได้เสนอวิธีการสอนคำศัพท์ไว้ดังนี้

1. ใช้ของจริง (Real Objects) วิธีนี้เหมาะสำหรับใช้สอนคำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม และของจริงที่จะใช้สอนนั้นไม่ลำบากกับครูที่จะหยิบยกมาสอน เช่น อุปกรณ์ในห้องเรียน เป็นต้น

2. ใช้หุ่นจำลอง (Models) ใช้ในกรณีที่ของจริงไม่สะดวกที่จะทำการหยิบยกมาใช้หรือเป็นสิ่งที่ไม่มีปรากฏในห้องเรียนหรือเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงโดยสาเหตุ หรือของสิ่งนั้นหาไม่ได้ตามฤดูกาล เช่นผลไม้หรืออาหารต่าง ๆ สิ่งของขนาดใหญ่ เป็นต้น

3. ใช้รูปภาพ (Pictures) ใช้แทนของจริงหรือของจำลอง ภาพนับเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจในการเรียนการสอนมากที่สุด ทั้งคำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ซึ่งภาพที่นำมาสอนจำเป็นต้องมีขนาดพอเหมาะที่นักเรียนทั้งชั้นสามารถมองเห็นได้ สื่อความหมายได้ชัดเจน ตรงกับความหมายของคำที่จะนำมาสอน

4. ใช้กริยาท่าทาง (Actions) ในกรณีที่คำศัพท์ที่จะสอนนั้นสามารถแสดงกริยาท่าทางให้นักเรียนเห็นได้เด่นชัด ครูควรแสดงท่าทางประกอบการสอนด้วย จะทำให้ความเข้าใจของผู้เรียนสมบูรณ์มากขึ้น

5. ใช้คำนิยาม (Definition) ในกรณีที่คำศัพท์นั้นสามารถใช้ประโยคง่าย ๆ นิยามความหมายได้ชัดเจน

6. ใช้บริบท (Context) ในกรณีที่คำศัพท์นั้นไม่สามารถนิยามความหมายโดยใช้ประโยคเพียงประโยคเดียวได้ แต่ต้องอาศัยประโยคข้างเคียงหลาย ๆ ประโยคช่วยในการบอกความหมาย

7. ใช้คำพ้องความหมาย (Synonym) กำหนดความหมายในกรณีที่นักเรียนต้องรู้จักศัพท์ที่จะนำมาเปรียบเทียบกับคำศัพท์ใหม่ที่ครูจะสอน

8. ใช้คำตรงกันข้าม (Antonym) บอกความหมายของคำศัพท์ใหม่ ในกรณีนี้ก็เช่นเดียวกันที่ต้องการให้นักเรียนทราบความหมายของคำที่ต้องการนำมาเปรียบเทียบกับคำใหม่ที่ครูจะสอน

9. การใช้วิธีแปล (Translation) ในกรณีที่คำศัพท์นั้น ไม่สามารถใช้กลวิธีอื่น ๆ ดังกล่าวข้างต้น หรือถ้าใช้กลวิธีอื่น ๆ จะทำให้เป็นการเสียเวลาเป็นอันมากและไม่แน่ใจว่านักเรียนจะทราบความหมายได้จริงหรือไม่ ข้อคำนึงของครูในการใช้กลวิธีการสอนโดยการแปลก็คือ การหลีกเลี่ยงการอธิบายอย่างยาว ๆ

ฟินอคเชียโร (Finocchiaro.1964: 46-47) ได้กล่าวถึงการสอนคำศัพท์ ดังนี้

1. เด็กในระยะเริ่มต้น ควรจะได้เรียนการออกเสียงอย่างถูกต้องและสามารถเรียงคำเป็นประโยคในการพูดได้อย่างมั่นใจและถูกต้อง คำที่ไม่มีความหมายในตัวเอง เช่น คำบุพบท หรือคำอื่น ๆ ควรได้ฝึกในโครงสร้างประโยคอย่างคล่องแคล่ว

2. ทบทวนศัพท์เก่าเมื่อพบโครงสร้างในประโยคใหม่แต่สิ่งจำเป็นคือ การเรียนการออกเสียงใหม่และโครงสร้างของประโยค

3. คำศัพท์ที่เด็กสนใจหรืออยู่ในหัวข้อที่จะเรียนไม่จำเป็นต้องเรียนทีเดียวหมด

4. คำศัพท์ที่เด็กเรียนควรจะเป็นคำศัพท์ที่เด็กต้องการเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของเด็ก

5. โดยทั่วไปในระยะเริ่มแรกควรมีคำศัพท์ใหม่ 3-5 คำ และควรเพิ่มขึ้นในระดับสูงต่อไป

6. คำใหม่ 3-5 คำ หมายถึง การฝึกในแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมและใช้ในการสร้างประโยคใหม่ในโครงสร้างเดิมที่เคยเรียนมา และเด็กควรจะได้ใช้คำใหม่ในทักษะอื่น ๆ เช่น ฟัง พูด อ่าน เขียน หรือในกิจกรรมอื่น ๆ

7. ในบทสนทนาควรมีคำที่เด็กได้ฝึกทั้งเป็นผู้พูดและผู้ฟัง และควรเป็นบทสนทนาที่เป็นธรรมชาติของการพูด

8. ในการเลือกคำศัพท์ที่สำคัญประการหนึ่งคือ เป็นคำที่เจ้าของภาษาใช้พูดอย่างแท้จริงและควรตั้งคำถามอย่างสม่ำเสมอว่านักเรียนจะใช้พูดอย่างไร

9. สิ่งจำเป็นในการเลือกคำศัพท์คือคำศัพท์ที่อยู่ใกล้ตัว สามารถมองเห็นหรือสัมผัสได้

10. ในระยะเริ่มแรกคำที่สอนควรมีภาพประกอบหรือการแสดงง่าย ซึ่งเด็กจะใช้คำเหล่านี้เรียนสิ่งที่ยากต่อไป

11. ในบทเรียนแรก ๆ ไม่ควรมีคำศัพท์มากหรืออาจมีมากเป็นบางบท จนกว่าเด็กจะสามารถสะสมคำศัพท์ได้มากพอก็จะทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาใหม่ และจะช่วยให้

นักเรียนช่วยให้ให้นักเรียนรับรู้คำศัพท์จำนวนมากขึ้น การเรียนรู้คำศัพท์จำนวนมากทำให้นักเรียนสามารถพูดเกี่ยวกับคน สิ่งของและสิ่งที่เขามั่นใจกว้างขวางขึ้น

นอกจากนี้ สุไร พงษ์ทองเจริญ (2526: 120) ได้เสนอกลวิธีในการสอนความหมายของคำดังต่อไปนี้

1. ใช้คำศัพท์ที่ที่นักเรียนรู้จักหรือจริงสิ่งแวดล้อมของนักเรียนมาผูกเป็นประโยคเชื่อมโยงไปสู่ความหมายของศัพท์ใหม่
2. ใช้ประโยชน์ของคำศัพท์เก่า เมื่อมีความหมายเหมือนกันหรือตรงข้ามกับคำศัพท์ใหม่
3. สอนคำศัพท์ใหม่โดยใช้คำจำกัดความง่าย ๆ
4. ใช้ภาพหรือของจริงประกอบอธิบายความหมาย อุปกรณ์ประเภทนี้หาได้ง่าย ๆ เช่นของที่อยู่วรรณ ห้อง เครื่องแต่งตัว หรือส่วนต่างๆ ของร่างกาย หรืออาจใช้ภาพลายเส้น การ์ตูน เขียนภาพบนกระดานได้ทันที อุปกรณ์เหล่านี้จะช่วยให้การแสดงความหมายชัดเจนโดยไม่ต้องใช้คำแปลประกอบ
5. การแสดงท่าทาง ครูใช้การแสดงท่าทางประกอบเพื่อแสดงความหมายของคำ
6. การใช้บริบทหรือสอนให้เดาความหมายจากประโยค

จากการนำเสนอกลวิธีการสอนคำศัพท์ของนักการศึกษาหลายท่าน สรุปได้ว่า ในการสอนคำศัพท์ ครูควรให้เด็กได้ฝึกออกเสียงให้ถูกต้องและสามารถเรียงคำเป็นประโยคในการพูดได้อย่างมั่นใจและถูกต้อง เมื่อเด็กสามารถพูดสื่อสารได้เด็กก็จะมีคามมั่นใจและมีกำลังใจที่จะเรียนสิ่งที่ยากขึ้นต่อไป และในการเลือกคำศัพท์มาสอนเด็กครูควรเลือกคำที่ใช้บ่อย ๆ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้มากที่สุด

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนคำศัพท์

งานวิจัยในประเทศ

สมเกียรติ ขอบผล (2523: บทคัดย่อ) ได้ทำการทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์จากการที่นักเรียนเลือกคำศัพท์ด้วยตนเองและครูเลือกให้ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีมาศ จังหวัดสุโขทัย จำนวน 40 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เรียนคำศัพท์จากนักเรียนเลือกด้วยตนเอง และกลุ่มที่เรียนคำศัพท์ที่ครูเลือกให้ กลุ่มละ 25 คำ จากนั้นใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการออกเสียง และความหมายของคำศัพท์ ผลปรากฏว่าคะแนนที่ได้จากการอ่านและความเข้าใจความหมาย จากคำที่นักเรียนเลือกด้วยตนเองและกลุ่มที่ครูเลือกคำศัพท์ให้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดารณี สุวรรณ์ (2527: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์จากบริบทและพจนานุกรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียน

สาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 64 คน ผลการศึกษาพบว่า การเดาศัพท์ในบริบทช่วยให้อัตราการอ่านเร็วขึ้นและยังมีส่วนช่วยในการเพิ่มปริมาณความรู้แก่ผู้เรียนด้วย

วรรณพร ศิลาขาว (2538: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเกมและไม่มีเกมประกอบ กลุ่มตัวอย่างเป็นระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 60 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเกมประกอบ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์สูงกว่านักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดที่ไม่มีเกมประกอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนจากแบบฝึกหัดที่มีเกมประกอบมีความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่า นักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดที่ไม่มีเกมประกอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

งานวิจัยต่างประเทศ

วิลเลียม (William. 1965: 176 – 187) ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษา ได้กล่าวถึงการเลือกคำศัพท์ว่า เนื่องจากภาษาต่างประเทศที่เรียนกันอยู่เป็นการเรียนจากตำรา (textbook) ซึ่งไม่ใช่สถานการณ์จริงเหมือนภาษาแม่ จึงต้องมีการเลือกคำศัพท์จากหนังสือต่างๆ โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้คือ เลื อ ก จากตัวอย่างที่ผู้เรียนอ่านหรือได้ยิน โดยนับคำที่ปรากฏบ่อยที่สุดหรือมีความถี่ในการใช้มากและคัดเลือกคำนั้นมาสอน เพราะจะทำให้ผู้เรียนจำได้มากกว่าคำที่ปรากฏน้อย

จำนวนตัวอย่างที่ปรากฏของคำ ควรจะมาจากตำราหรือหนังสือหลายๆ เล่ม หลายสถานการณ์ จะทำให้บัญชีความถี่นั้นมีค่ายิ่งศัพท์ที่มีความถี่ต่ำแต่จำเป็นสำหรับสถานการณ์หนึ่ง ควรจะนำมาสอนถึงแม้จะไม่ใช่คำที่ปรากฏบ่อย เช่น คำว่า กระดานดำ เป็นต้นคำศัพท์คำหนึ่งอาจครอบคลุมไปด้วยหลายความหมายหรือหลายๆ คำ คำที่สามารถครอบคลุมความหมายของคำได้มากกว่าจะได้รับการพิจารณาเลือกก่อนการเลือกคำศัพท์ต้องคำนึงถึงคำที่สามารถเรียนรู้ได้ง่าย ซึ่งมีองค์ประกอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องคือ

- 1 คำศัพท์บางคำที่ได้รับเลือกเพราะมีความเหมือนกับภาษาเดิมของผู้เรียน ทำให้จำได้ง่ายขึ้น
- 2 คำศัพท์บางคำสามารถเข้าใจความหมายได้ง่าย จึงควรเลือกคำที่มีความหมายที่ชัดเจน
- 3 การเลือกคำศัพท์จะต้องคำนึงถึงความสั้น และสามารถจำได้ง่ายหรือออกเสียงได้ง่าย
- 4 คำศัพท์ที่มีรูปแบบ ที่สม่ำเสมอได้รับการเลือกมากกว่าคำที่มีรูปแบบที่ไม่แน่นอน
- 5 คำศัพท์ที่ผู้เรียนเคยเรียนผ่านมาแล้ว เมื่อมาผสมเป็นคำใหม่ทำให้ง่ายต่อการเข้าใจและการจำ เช่น คำว่า hand กับคำว่า bag ผสมเป็นคำใหม่ handbag ทำให้ไม่ยากต่อการจำ

เวสต์ (West. 1971: 9) กล่าวว่า ความถี่ไม่ใช่สิ่งเดียวในการเลือกคำศัพท์เท่านั้น ยังมีองค์ประกอบอื่นๆ ที่ควรนำไปพิจารณาด้วย คือความยากง่ายของคำศัพท์แต่ละคำในการเรียนไม่เท่ากันคำยากต้องใช้ความพยายามมากจะทำให้ไม่คุ้มค่าแก่การเรียนคำศัพท์บางคำมีความถี่น้อย แต่มีความจำเป็นเพราะสามารถครอบคลุมแนวความคิดที่จำเป็นอาจจะได้รับการเลือกคำศัพท์บางคำปรากฏบ่อยแต่ไม่มีความจำเป็น ควรเลือกใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันมากที่สุดคำศัพท์บางคำมีระดับการใช้ไม่เท่ากัน มีระดับสูง ซึ่งใช้ในภาษาเขียน และระดับต่ำใช้ในการพูดหรือการสนทนา ผู้ที่เรียนภาษาต่างประเทศระดับ 2,000 คำแรกควรเลือกคำศัพท์ที่มีลักษณะกลางๆ ไว้ ผู้เรียนภาษาที่สองเรียนเพื่อต้องการแสดงออกถึงแนวความคิดมากกว่าแสดงอารมณ์

มอร์ส (Morse. 1982) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการสอนคำศัพท์โดยวิธีฟัง-พูด กับวิธีปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับ 11 และระดับ 12 จำนวน 66 คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองสอนโดยวิธีปกติ จะสอนคำศัพท์สัปดาห์ละ 10 คำ สอนเป็นเวลา 4 สัปดาห์ รวมคำศัพท์ทั้งสิ้น 40 คำ หลังจากนั้นอีก 4 สัปดาห์ จึงทำการทดสอบเพื่อวัดความคงทนในการจำคำศัพท์ ผลการวิจัยสรุปว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความคงทนในการเรียนคำศัพท์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่นักเรียน 73 % ชอบที่จะเรียนโดยวิธีสอนแบบฟัง-พูด มากกว่าสอนแบบปกติ

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้คำศัพท์

การเรียนรู้ภาษาทุกภาษาจะประสบความสำเร็จก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้เรียนภาษาตามวิธีและขั้นตอนที่เรียนภาษาแม่ ซึ่งเป็นภาษาแรกโดยจะแบ่งการเรียนรู้ภาษาออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. การเรียนรู้ภาษาแม่ (Native language learning) ภาษาเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ ไม่ใช่สัญชาตญาณ เด็กทุกคนจะมีกระบวนการเรียนรู้ภาษาแม่เหมือนกันทั่วโลก คือเริ่มเรียนรู้การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนเป็นอันดับสุดท้าย เมื่อเด็กเกิดมา พ่อ แม่ ญาติพี่น้องก็พยายามพูดคำง่ายๆ ให้เด็กได้ยิน ได้ฟังอยู่บ่อยๆ เป็นการปลูกฝังทักษะการฟังแก่เด็ก จนกระทั่งเด็กเจริญขึ้นมาจนอวัยวะในการออกเสียงเจริญพอที่จะใช้งานได้ เด็กพยายามที่จะออกเสียงตามเสียงที่ได้ยิน ทำให้เด็กเกิดทักษะในการพูด เมื่อทักษะในการพูดมีมากพอผู้ใหญ่ก็พยายามให้เด็กรู้จักสัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียงพูดนั้นๆ ทำให้เกิดทักษะในการอ่าน และเมื่อเด็กมีทักษะในการอ่านแล้วผู้ใหญ่ก็สอนให้เด็กคัดลอกสัญลักษณ์เหล่านั้นด้วยตัวเองจึงเกิดทักษะในการเขียนขึ้นมา ฉะนั้นในขบวนการเรียนรู้ภาษาแม่จะเริ่มจากการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ภาษาเกิดขึ้นจากการเรียนรู้และการเรียนภาษาถือว่าการฝึกทักษะอย่างหนึ่งจะเห็นได้ว่าเด็กเติบโตขึ้นในสิ่งแวดล้อมเช่นใดย่อมเรียนรู้ภาษาของสิ่งแวดล้อมเช่นนั้น

2. การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (foreign language learning) นักจิตวิทยาได้วิจัยค้นคว้าทดลองพบว่า ขบวนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจะประสบผลสำเร็จได้จะต้องเป็นไปตามลำดับขั้น เช่นเดียวกับการเรียนภาษาแม่ การเรียนภาษาแม่กับภาษาต่างประเทศสิ่งแวดล้อมจะต่างกัน เพราะการเรียนภาษาแม่นั้นเด็กได้ใช้ภาษาอยู่ตลอดเวลา แต่การเรียนภาษาต่างประเทศโอกาสที่จะได้ใช้นั้นน้อย นั้นการเรียนภาษาต่างประเทศจะได้ผลดียิ่งขึ้นผู้สอนต้องคำนึงถึงปลีกย่อยๆ คือ

2.1 การเรียนภาษาต่างประเทศเป็นการสร้างนิสัยอย่างเป็นกลไก นิสัยเกิดจากการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งซ้ำๆ กัน จนสิ่งนั้นเกิดขึ้นได้โดยอัตโนมัติ

2.2 การเรียนภาษาพูดจะมีประสิทธิภาพที่สุดหากเรียนจากภาษาพูดก่อนภาษาเขียน ขบวนการเรียนรู้ภาษาแม่และภาษาต่างประเทศเป็นขบวนการเดียวกัน คือ เริ่มจากการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้การเรียนภาษาต่างประเทศมีประสิทธิภาพเหมือนกับการเรียนภาษาแม่ ต้องใช้ขบวนการเดียวกันซึ่งเป็นการเรียนภาษาโดยทั่วไปของมนุษย์

2.3 การเทียบภาษา เป็นการเทียบภาษาของผู้เรียนกับภาษาต่างประเทศว่ามีความแตกต่างกันอย่างไรบ้างในสองภาษา จะช่วยให้ผู้เรียนฝึกฝนในเรื่องนั้นจนสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถนำไปใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว เรื่องใดที่คล้ายคลึงกันจะช่วยประหยัดเวลาในการเรียนการสอนได้มาก

2.4 การเรียนรู้ความหมายของคำแต่ละคำในภาษาต่างประเทศจะถูกต้องหากผู้เรียนจะเข้าใจถึงวัฒนธรรมของเจ้าของภาษานั้นๆ เพราะวัฒนธรรมเป็นเครื่องกำหนดแนวทางในการแสดงออกของคนในด้านภาษาเป็นอย่างมาก ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศต้องทำความเข้าใจและผู้สอนควรแทรกความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมนั้นๆ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้

ในการเรียนภาษา สิ่งที่มีประโยชน์สำหรับผู้เรียนคือการรู้คำศัพท์ การเรียนรู้คำศัพท์ใหม่จึงถือเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ซึ่งการเรียนคำศัพท์นั้น ฟรีส (Fries. 1948: 3 – 6) กล่าวว่า ความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศส่วนหนึ่งนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถในการใช้องค์ประกอบของภาษา ซึ่งประกอบด้วยเสียง โครงสร้างไวยากรณ์ และคำศัพท์ องค์ประกอบทั้งสามประการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนภาษาสามารถเข้าใจเรื่องที่ผู้อื่นพูดและสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ คือ สามารถสื่อความหมายได้ ดังนั้นคำศัพท์จึงนับว่าเป็นหัวใจสำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนภาษา

สตีวิก (Stewich. 1972: 2) ได้กล่าวเน้นเกี่ยวกับผู้เรียนภาษาต่างประเทศว่า ผู้เรียนจะเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเมื่อได้เรียนรู้ระบบเสียง คือ สามารถพูดได้ดีและสามารถเข้าใจได้ ได้เรียนรู้และสามารถใช้ไวยากรณ์ของภาษานั้นๆ ได้ ได้เรียนรู้คำศัพท์จำนวนมากพอสมควรที่จะสามารถนำไปใช้ได้

การเรียนรู้ภาษามีความสำคัญเพราะภาษาเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้ความคิดของบุคคล ในจำนวนภาษาที่ใช้กันอยู่ทั้งหมดเป็นที่ยอมรับกันว่า คำศัพท์เป็นหัวใจสำคัญของการเรียนภาษา

วลี ศรีปฐมสวัสดิ์ (2532: 17) ได้กล่าวไว้ว่า ถ้าผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์มากพอกับวัยของตน สามารถนำคำศัพท์ไปใช้ได้ถูกต้อง คนๆ นั้นก็สามารถเข้าใจถึงสิ่งแวดล้อมที่ตนอยู่ตลอดจนสามารถสื่อความหมาย แสดงความคิด ความเข้าใจของตนให้ผู้อื่นเข้าใจได้

จากเอกสารและงานวิจัยทั้งภายในประเทศและต่างประเทศดังกล่าวสรุปได้ว่า การเรียนการสอนคำศัพท์โดยใช้ชุดการสอนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนสูงขึ้น เป็นการช่วยลดภาระงานของครูผู้สอนและสามารถแก้ปัญหาการขาดแคลนครูผู้สอน ทำให้การเรียนการสอนมีมาตรฐานเดียวกัน ส่งเสริมการเรียนการสอนให้เป็นระบบ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมด้วยตนเองมากขึ้น อีกทั้งยังทำให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

และจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังที่ได้กล่าวข้างต้นผู้วิจัยได้นำมาประมวลเป็นแนวคิด ในการจัดสร้างชุดการสอนคำศัพท์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศระดับต้นและจะได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังที่จะได้นำเสนอในบทต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร/ กลุ่มทดลอง

ประชากร/กลุ่มทดลองได้แก่นักเรียนชาวต่างประเทศโรงเรียนภาษาและศิลปการประกอบอาหารไทยเสาวภา ซึ่งเรียนภาษาไทยในระดับต้นห้อง B1 จำนวน 11 คน

ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง

ระยะเวลาสอนนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองจำนวน 28 ชั่วโมง ระยะเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน ได้แก่ วันจันทร์ พุธ ศุกร์ วันละ 2 ชั่วโมง เริ่มทำการทดลองตั้งแต่วันที่ 17 สิงหาคม – 14 กันยายน 2552

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วย ชุดการสอนมีทั้งหมด 13 หน่วยการเรียนรู้ได้แก่

- หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 อาชีพ
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ครอบครัว
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ส่วนต่างๆ ของร่างกาย
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เครื่องแต่งกาย
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 ดอกไม้
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 ผลไม้
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 ผัก
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 อาหาร

หน่วยการเรียนรู้ 9 สัตว์

หน่วยการเรียนรู้ 10 สิ่งของเครื่องใช้ (1)

หน่วยการเรียนรู้ 11 สิ่งของเครื่องใช้ (2)

หน่วยการเรียนรู้ 12 พาหนะ

หน่วยการเรียนรู้ 13 สถานที่

โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยเอกสาร ตำราประกอบการเรียนภาษาไทยพื้นฐาน ตามหลักสูตรกระทรวง ศึกษาธิการ
2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจำแนกชนิดของคำในภาษาไทย
3. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนคำศัพท์ ภาษาไทยระดับต้น
4. ดำเนินการสร้างชุดการสอนคำศัพท์ แบบทดสอบระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้
5. นำชุดการสอนและแบบทดสอบแต่ละหมวดเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบ
6. นำชุดการสอนและแบบทดสอบใช้กับกลุ่มทดลอง
รายนามผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน
1. รองศาสตราจารย์ผกาศรี เย็นบุตร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เตือนใจ เฉลิมกิจ
3. อาจารย์พัชนี โชติกละเอียด

3. การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ใช้ชุดการสอนคำศัพท์สอนนักเรียนตามตารางที่กำหนด

3.2 นำแบบทดสอบระหว่างเรียนทดสอบกับกลุ่มทดลองแต่ละชุดการสอนแล้วหาค่าเฉลี่ยของ คะแนนแบบทดสอบ

3.4 เมื่อใช้ชุดการสอนครบทั้ง 13 หน่วยการเรียนรู้แล้วทดสอบด้วยแบบทดสอบหลังเรียน แล้วหาค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์

ตาราง 1 กำหนดเวลาในการดำเนินการทดลอง

สัปดาห์ที่	วัน เดือน ปี	เวลา	รายการดำเนินการทดลอง	หมายเหตุ
1	17 ส.ค. 52	9:00-11:00	ปฐมนิเทศและดำเนินการสอน	
	19 ส.ค. 52		หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 อาชีพ	
	21 ส.ค. 52		หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ครอบครัว	
			หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ส่วนต่างๆของร่างกาย	
2	24 ส.ค.52	9:00-11:00	หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เครื่องแต่งกาย	
	26 ส.ค.52		หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 ดอกไม้	
	28 ส.ค.52		หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 ผลไม้	
3	31ส.ค.52	9:00-11:00	หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 ผัก	
	2 ก.ย.52		หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 อาหาร	
	4 ก.ย.52		หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 สัตว์	
4	7 ก.ย.52		หน่วยการเรียนรู้ที่ 10 สิ่งของเครื่องใช้ (1)	
	9 ก.ย.52		หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 สิ่งของเครื่องใช้ (2)	
	11 ก.ย.52		หน่วยการเรียนรู้ที่ 12 พาหนะ	
5	14 ก.ย.52		หน่วยการเรียนรู้ที่ 13 สถานที่	
	16 ก.ย.52		ทดสอบหลังการเรียนรู้ (post test)	

4. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ

2. ศึกษาความก้าวหน้าของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้น สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพ

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2540: 247) หาประสิทธิภาพของแบบทดสอบชุดการสอนคำศัพท์ระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ

$$E_1 = \frac{\frac{\sum x}{n}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1	คือ	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
$\sum x$	คือ	คะแนนรวมของนักเรียนจากการทดสอบระหว่างเรียนชุดการสอน คำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ
A	คือ	คะแนนเต็มของการทดสอบ ระหว่างเรียนชุดการสอนคำศัพท์ ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ
n	คือ	จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลอง

สูตรที่ 2

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{n}}{B} \times 100$$

E_2	คือ	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (พฤติกรรมที่เปลี่ยนในตัวผู้เรียน)
$\sum F$	คือ	คะแนนรวมของนักเรียนจากการทดสอบหลังการใช้ชุดการสอน คำศัพท์ ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวประเทศ
B	คือ	คะแนนเต็มของการทดสอบหลังการใช้ชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทย ระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ
n	คือ	จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลอง

บทที่ 4

ผลของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษาค้นคว้าเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้สะดวกในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและเข้าใจในการแปลความหมายผู้ศึกษาค้นคว้ากำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
N	แทน	จำนวนนักเรียน
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Σx	แทน	ผลรวม
E_1	แทน	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบระหว่างการทดลอง
E_2	แทน	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังการทดลอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ ตามเกณฑ์ 80/80 หลังจากนักเรียนเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาไทยในแต่ละหน่วยแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบ รวม 13 หน่วย คะแนนเต็ม 195 ได้ผลดังตาราง 2

ตาราง 2 คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบระหว่างการทดลองทั้ง 13 หน่วยการเรียนรู้ (E_1)

	หมวด อาชีพ	หมวด เครื่องมือ ญาติ	หมวด อวัยวะ	หมวด เครื่อง แต่งกาย	หมวด ดอกไม้	หมวด ผลไม้	หมวดผัก (15)	หมวด อาหาร	หมวด สัตว์	หมวด สิ่งของ เครื่องใช้	หมวด สิ่งของ เครื่องใช้	หมวด พาหนะ	หมวด สถานที่	รวม
	(15)	(15)	(15)	(15)	(15)	(15)	(15)	(15)	(15)	1 (15)	2 (15)	(15)	(15)	
คะแนนเต็ม ลำดับที่														
1	13	15	14	12	13	14	13	14	15	13	13	14	15	178
2	14	12	13	14	15	13	13	14	13	15	13	12	14	175
3	12	14	13	13	14	15	12	14	15	13	14	13	14	176
4	13	14	12	13	15	13	14	12	14	12	13	15	13	173
5	14	15	13	13	14	15	15	13	14	15	13	15	15	184
6	15	13	12	13	13	15	13	14	13	15	14	13	13	176
7	14	14	15	15	15	14	13	14	15	14	15	13	15	186
8	13	14	12	13	15	15	14	13	15	13	14	14	15	180
9	14	14	15	15	14	13	15	13	13	15	15	15	15	186
10	15	14	14	15	13	14	15	13	15	13	14	15	14	184
11	15	14	13	14	15	13	15	13	15	14	15	14	15	185
รวม	152	153	146	150	156	154	152	147	157	152	153	153	158	1983
เฉลี่ย	13.82	13.91	13.27	13.64	14.18	14.00	13.82	13.36	14.27	13.82	13.91	13.91	14.36	180.27
S.D.	0.98	0.83	1.10	1.03	0.87	0.89	1.08	0.67	0.90	1.08	0.83	1.04	0.81	4.88
ค่าเฉลี่ยร้อยละ(E_1)	92.12	92.73	88.48	90.91	94.55	93.33	92.12	89.09	95.15	92.12	92.73	92.73	95.76	92.45

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่านักเรียนผ่านกระบวนการเรียนด้วยชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้น โดยได้คะแนนแบบทดสอบหน่วยรวมเฉลี่ย เท่ากับ 180.27 จากคะแนนเต็ม 195 คิดเป็นร้อยละ 92.45

หลังจากนักเรียนเรียนด้วยชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้น ผู้ศึกษาค้นคว้าให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คะแนนเต็ม 100 ได้ผลดังตาราง 3

ตาราง 3 คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนด้วยชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้น (E_2)

ลำดับที่	รวม (100)
1	98
2	97
3	91
4	97
5	94
6	98
7	92
8	97
9	96
10	90
11	91
รวม	1041
เฉลี่ย	94.64
S.D.	3.11
ค่าเฉลี่ยร้อยละ(E_2)	94.64

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนจำนวน 11 คน ได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนด้วยชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้น เท่ากับ 94.64 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 94.64 หลังจากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนการทดลองและคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลอง ไปหาประสิทธิภาพของชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้น ตามเกณฑ์ 80/80 ดังตาราง 4

ตาราง 4 ประสิทธิภาพของชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้น ตามเกณฑ์ 80/80 (E_1/E_2)

จำนวน นักเรียน	คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบ ระหว่างการทดลอง		คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังการทดลอง	
	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ
11	180.27	92.45	94.64	94.64

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพของชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ มีค่าเท่ากับ 92.45/94.64 หมายความว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบระหว่างการทดลองทั้ง 13 หน่วย ของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 180.27 จากคะแนนเต็ม 195 คิดเป็นร้อยละ 92.45 และมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนด้วยชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ เท่ากับ 94.64 จากคะแนนเต็ม 100 คิดเป็นร้อยละ 94.64 แสดงว่า ชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ ที่ผู้ศึกษาค้นคว้ามีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสร้างชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ เพื่อสร้างชุดการสอนและหาค่าประสิทธิภาพของชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ ซึ่งสามารถสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ
2. เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาว

ต่างประเทศ

สมมุติฐานในการวิจัย

ชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศมีประสิทธิภาพ

80/80

วิธีดำเนินงานวิจัย

1. ประชากร/กลุ่มทดลองได้แก่นักเรียนชาวต่างประเทศโรงเรียนภาษาและศิลปการประกอบอาหารไทยเสาวภา ซึ่งเรียนภาษาไทยในระดับเบื้องต้นห้อง B1 ทั้งห้องจำนวน 11 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้น เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วย ชุดการสอนมีทั้งหมดมี 13 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้อาชีพ ครอบครัว อวัยวะ เครื่องแต่งกาย ดอกไม้ ผลไม้ ผัก อาหาร สัตว์ สิ่งของเครื่องใช้ พาหนะ และสถานที่

3. การดำเนินการทดลอง

3.1 ใช้ชุดการสอนคำศัพท์สอนนักเรียนตามตารางที่กำหนด

3.2 ทดสอบระหว่างเรียนทุกหน่วยและหาค่าเฉลี่ยผลการเรียน

3.3 เมื่อใช้ชุดการสอนครบทั้ง 13 หน่วยการเรียนรู้แล้วทดสอบด้วยแบบทดสอบหลังเรียน แล้วหาค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้วยวิธีทางสถิติ

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลได้ดังนี้

1. ได้สร้างชุดการสอนเรื่องชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาว

ต่างประเทศ

2. คุณภาพของชุดการสอนประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ มีดังนี้

2.1 ด้านรูปเล่มอยู่ในระดับดีมาก

2.2 ด้านเนื้อหาอยู่ในระดับดี

3. ประสิทธิภาพของชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นมีดังนี้

3.1 ระหว่างการเรียนรู้ทั้ง 13 หน่วยการเรียนรู้ นักเรียนมีประสิทธิภาพค่าเฉลี่ยเท่ากับ 180.27 จากคะแนนเต็ม 195 คิดเป็นร้อยละ 92.45

3.2 หลังการเรียนรู้ นักเรียนมีประสิทธิภาพค่าเฉลี่ยเท่ากับ 94.64 จากคะแนนเต็ม 100 คิดเป็นร้อยละ 94.64

ประสิทธิภาพของชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับชาวต่างประเทศมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80

อภิปรายผล

1. จากผลวิจัยพบว่า ชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ ช่วยให้นักเรียนจำคำศัพท์หมวดต่างๆ สามารถอ่านได้ เขียนได้ และรู้ความหมายของคำศัพท์ โดยหลังการใช้ชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับเบื้องต้นสำหรับชาวต่างประเทศ คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระหว่างการใช้ชุดการสอน ตามเกณฑ์ที่กำหนด คือจากคะแนนเต็ม 195 คิดเป็นร้อยละ 92.45 และมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนด้วยชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ เท่ากับ 94.64 จากคะแนนเต็ม 100 คิดเป็นร้อยละ 94.64 แสดงว่าชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศนี้มีประสิทธิภาพสูงเพียงพอ ที่จะนำไปใช้ในการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ ทั้งนี้เนื่องจากการทดลองใช้ชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ ผู้วิจัยจะพยายาม

พูดคุยกับนักเรียนให้เห็นความสำคัญของคำศัพท์ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการอยากเรียนรู้คำศัพท์ สนใจความหมายของคำ จำคำ อ่านคำ และเขียนคำศัพท์ได้เพื่อนำไปใช้ในการสนทนาในชีวิตประจำวันได้ และผู้วิจัยยังเสริมแรงให้กับนักเรียน เช่น คำชมเชย ให้รางวัลในบางกิจกรรม บรรยากาศในห้องเรียนไม่เคร่งครัด มีการผ่อนคลาย และสื่อที่ใช้มีความชัดเจน เช่น ภาพประกอบการสอน บัตรคำ บางครั้งผู้วิจัยใช้ภาษาญี่ปุ่นอธิบายความหมายของคำทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจง่ายขึ้น กล่าวคือ ผู้วิจัยใช้ภาษาญี่ปุ่นถามความหมายของคำศัพท์ และให้นักเรียนชาวญี่ปุ่นตอบเป็นภาษาไทยทำให้นักเรียนกล้าพูด กล้าแสดงออก และสามารถจำคำได้ อ่านคำได้ เขียนคำได้อย่างสนุกสนานนำไปสู่การทำคะแนนได้ดี ซึ่งผลการทดลองนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดุจกาญจน์ ชัยวิศิษฐ์ (2546: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเกี่ยวกับการสร้างชุดการสอนวิชาภาษาไทยเรื่องคำราชาศัพท์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษาพบว่าการสร้างชุดการสอนวิชาภาษาไทยเรื่องคำราชาศัพท์มีประสิทธิภาพ 90.24 / 81.90 และมีค่าดัชนีประสิทธิผล .67 แสดงว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และมีค่าดัชนีประสิทธิผล .50 ขึ้นไป แสดงว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประทัย พิริยะสุรวงศ์ (2540: 64-69) ได้สร้างชุดการสอนเพื่อศึกษาประสิทธิภาพชุดการสอนต้นแบบ คือชุดการสอน “ไทยดอย 1” และชุดการสอน “ไทยดอย 2” สำหรับนักเรียนชาวเขาเผ่าอีเก้อ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาวเขาเผ่าอีเก้อ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่จัน จังหวัดเชียงราย จำนวน 36 คน ผลการวิจัยปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยชุดการสอน “ไทยดอย 1” และชุดการสอน “ไทยดอย 2” ได้ชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.91/82.91

2. จากผลการวิจัยพบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนสูงกว่าระหว่างการเรียนรู้ เป็นเพราะว่าในการเลือกคำที่นำมาสร้างชุดการสอน ผู้วิจัยได้เลือกคำศัพท์จำเป็นที่ต้องใช้ในชีวิตประจำวันเป็นคำศัพท์ที่อยู่รอบตัวของนักเรียนทำให้นักเรียนเกิดความสนใจทำให้เรียนรู้ได้เร็วขึ้น คล้ายกับบทความของ แม็คกี้ (วรรณพร ศิลาขาว. 2538: 13-14; อ้างอิงจาก Mackey. 1976: 176-190) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการเลือกคำศัพท์มาสอน

สรุปได้ว่าการเลือกคำศัพท์ที่จะนำมาใช้สอนนักเรียนนั้นควรคำนึงถึง คำที่อยู่ใกล้ตัว นักเรียนพบเห็นและนำไปใช้บ่อย ๆ และเป็นคำที่ปรากฏบ่อย ๆ ในหนังสือเรียน นอกจากนี้คำศัพท์ที่จะนำมาใช้สอนต้องเหมาะสมกับวัยและระดับความรู้ความสามารถและสถานภาพของผู้เรียน อีกทั้งยังสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี

จากการวิเคราะห์ทำให้ผู้วิจัยทราบว่าชุดการสอน การสร้างชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศที่สร้างขึ้นนี้มีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้สอนในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี ทั้งการสอนคำศัพท์ระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ เพื่อเป็นการเสริมทักษะความรู้เรื่องคำศัพท์ระดับต้นนักเรียนสามารถจำคำ รู้ความหมายของคำ จำคำศัพท์ อ่านคำศัพท์ เขียนคำศัพท์และสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เพราะการเรียนรู้คำศัพท์เป็นองค์ประกอบพื้นฐานในการเรียนภาษาต่างประเทศ ควรสอนคำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และอยู่รอบๆ ตัวนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการวิจัยและพัฒนาชุดการสอนภาษาไทยเนื้อหาอื่นๆ สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศทุกระดับ เพื่อนำไปใช้ในการสอนภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2529-2531). *บัญชีคำศัพท์พื้นฐานที่ใช้ในการสอนเรียนการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา เล่มที่ 5*. กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กานดาวัลย์ คุณานันทวิทยา. (2543). *พัฒนาชุดการสอนคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2521). *นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษากับการสอนระดับอนุบาล*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- . (2523). *ระบบสื่อการสอน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดารณี สุภรัตน์. (2527). *การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการเรียนการสอนคำศัพท์จากบริบท และโดยการใช้พจนานุกรม*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ดุจกาญจน์ ชัยวิศิษฐ์. (2546). *การสร้างชุดการสอนวิชาภาษาไทยเรื่องคำราชาศัพท์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- นิพนธ์ สุขปรีดี. (2519). *นวัตกรรมเทคโนโลยีการศึกษา*. กรุงเทพฯ: พิษณุ.
- บุญเกิด ครอบหาเวช. (2521). *นวัตกรรมการศึกษา*. กรุงเทพฯ: เจริญวิทย์การพิมพ์.
- . (2543). *นวัตกรรมการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เจริญวิทย์การพิมพ์.
- ประทัย พิริยะสูงส์. (2540). *ชุดการสอนเพื่อศึกษาประสิทธิภาพชุดการสอนต้นแบบ คือชุดการสอน “ไทยดอย 1” และชุดการสอน “ไทยดอย 2” สำหรับนักเรียนชาวเขาเผ่าอีเก้อชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จังหวัดเชียงราย*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พวงทอง อ่อนจำรัส. (2528). *การสร้างชุดการสอนด้วยวิธีวิเคราะห์ระบบเพื่อพัฒนาความพร้อมและความสามารถในการเขียนพยางค์ไทยของนักเรียนในชั้นประถมปีที่ 1*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. (2540). *การวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วสันต์ อดิศักดิ์. (2535). *นวัตกรรมการศึกษา*. สงขลา: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาลัยเขตปัตตานี.
- วลี ศรีปฐมสวัสดิ์. (2532). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ*. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(โสตทัศนศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วาสนา ชาวหา. (2522). *เทคโนโลยีการศึกษา*. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิตการพิมพ์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2525). *พัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ธเนศการพิมพ์.
- วรรณพร ศิลาขาว. (2538). *การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้ คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเกมและ ไม่มีเกมประกอบการสอน*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิธร แสงธนู และคิต พงศ์ทัต. (2521). *คู่มือภาษาอังกฤษภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สวาสดี พรรณา. (2544-2545). *วารสารร่วมพฤษภา : การสอนคำศัพท์ภาษาไทยให้กับชาวต่างประเทศ*. 20 (2): 79.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2547). *การผลิตชุดการสอน*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุกิจ ศรีพรหม. (2541). *วารสารวิชาการ : ชุดการสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน*. 1(7): 68 -72.
- . (2541). *วารสารวิชาการ : องค์ประกอบของชุดการสอน*. 1(9): 68.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2526). *วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน*. กรุงเทพฯ: ประมวลศิลป์.
- โสมาวดี โอภาโส. (2542). *ชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมเกียรติ ขอบผล. (2523). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์จากการที่นักเรียนเลือก คำศัพท์ด้วยตนเองกับครูเลือกให้*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (วิชาการสอนภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- อิสรา สารงาม. (2529). *การสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

- อรรถัย สุนทรกิจวิทยา. (2542). *การหาประสิทธิภาพของชุดการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. ปริญญาโท กศม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Browley, Oletha Danniels. (1975). A Study of Evaluate the Effects of using Multi-Media Instruction Modules to Teacher Time- Telling to Retared Leamer. *Dissertation Abstracts International*. 35: 4280- A.
- Dellar H; & Hocking D. (2003). *How to Teach Vocabulary*, Pearson Education Indochina Ltd.
- Finocchiaro, Mary. (1964). *Teaching Children Foreign Language*. New York: McGraw-Hill Book Company.
- Frazier, Jenice Gregory. (1975). *Effect of Systematic Training Model on Teaching Performance and Skill of a Group of Frist Grade Teacher*. *Dissertation Abstracts International*. 35(5): 7025-A-7026-A.
- Fries, Charles C. (1948). *Teaching and Learning English as a Foreign Language*. Ann Arbor: University of Michigan Press.
- Palmberg Rolf. (1986). *Improving Foreign – Language Learners' Vocabulary skills*. Finland: Department of Teacher Education.
- Meek. (1971). Learning Packages Versus Conventional Methods of Instructional. *Dissertation Abstracts International*. 32(8): 4295 – A.
- Morse. (1982). A comparison of an Oral- Aural Method and a Traditional Method of Directed Vocabulary Instruction with Secondary Student. *Dissertation Abstracts International*. 3939-3940-A. March
- Stewick. Earl. (1972). *Language and Language Learning Teaching and Learning English*. London: Longman group Limited.
- Van syoc, Bryce. (1963). *Method of Teaching English as a Foreign Language*, USOM. University of Michigan SEAREP.
- West. (1971). *A General Service List of English Words*. London: William and sons Limited.
- William, Francis Makay. (1965). *Language Teaching Analysis*. London: Green Co., Ltd.
- Wilkin, D.A. (1974). *Second Language Learning and Teaching*. London.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

บัญชีตาราง

แบบประเมิน

การสร้างชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ

A development of a learning kit of Thai vocabulary for the beginning non-native Thai learners

โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านประเมิน

+1 ดี

0 ปานกลาง

-1 ต้องปรับปรุง

ลำดับ	ประเด็นพิจารณา	การประเมิน			หมายเหตุ
		+ 1	0	-1	
1.	ด้านรูปเล่ม				
	1.1 ขนาด	✓			
	1.2 วัสดุ/ กระดาษ	✓			
	1.3 ลักษณะตัวพิมพ์	✓			
	1.4 ลักษณะภาพประกอบ	✓			
	1.5 ลักษณะสี	✓			
2.	ด้านเนื้อหา				
	2.1 การจัดลำดับเนื้อหาความเหมาะสม	✓			
	2.2 คำชี้แจงการใช้ชุดการสอน				
	2.3 วัตถุประสงค์ของชุดการสอนถูกต้อง	✓			
	2.4 เนื้อหาถูกต้อง	✓			
	2.5 คำอธิบายถูกต้อง	✓			
	2.6 ความยากง่ายตามความเหมาะสม	✓	✓		
	2.7 กิจกรรมเหมาะสม		✓		
	2.8 สื่อเหมาะสม	✓			
	2.9 แบบฝึกทดสอบ/ เหมาะสม		✓		

ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง

เพิ่มรูปภาพประกอบให้มากขึ้น

ลงชื่อผู้ประเมิน

ดิเรก วัฒนกุล

แบบประเมิน

การสร้างชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ

A development of a learning kit of Thai vocabulary for the beginning non-native Thai learners

โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านประเมิน

+1 ดี

0 ปานกลาง

-1 ต้องปรับปรุง

ลำดับ	ประเด็นพิจารณา	การประเมิน			หมายเหตุ
		+ 1	0	-1	
1.	ด้านรูปเล่ม				
	1.1 ขนาด	✓			
	1.2 วัสดุ/ กระดาษ	✓			
	1.3 ลักษณะตัวพิมพ์	✓			
	1.4 ลักษณะภาพประกอบ	✓			
	1.5 ลักษณะสี	✓			
2.	ด้านเนื้อหา				
	2.1 การจัดลำดับเนื้อหาความเหมาะสม		✓		
	2.2 คำชี้แจงการใช้ชุดการสอน		✓		
	2.3 วัตถุประสงค์ของชุดการสอนถูกต้อง		✓		
	2.4 เนื้อหาถูกต้อง		✓		
	2.5 คำอธิบายถูกต้อง		✓		
	2.6 ความยากง่ายตามความเหมาะสม	✓			
	2.7 กิจกรรมเหมาะสม	✓			
	2.8 สื่อเหมาะสม	✓			
	2.9 แบบฝึกทดสอบ/ เหมาะสม	✓			

ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง

ดอง/ปรับปรุง ลักษณะของ 2-1-2-5. แทนที่ได้รู้จักไว้ก่อนเล็กน้อย

ลงชื่อผู้ประเมิน... น.ท.จ.จิ 16/ก.ค.

แบบประเมิน

การสร้างชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ

A development of a learning kit of Thai vocabulary for the beginning non-native Thai learners

โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านประเมิน

+1 ดี

0 ปานกลาง

-1 ต้องปรับปรุง

ลำดับ	ประเด็นพิจารณา	การประเมิน			หมายเหตุ
		+ 1	0	-1	
1.	ด้านรูปเล่ม				
	1.1 ขนาด	✓			
	1.2 วัสดุ/ กระดาษ	✓			
	1.3 ลักษณะตัวพิมพ์	✓			
	1.4 ลักษณะภาพประกอบ		✓		
	1.5 ลักษณะสี	✓			
2.	ด้านเนื้อหา				
	2.1 การจัดลำดับเนื้อหาความเหมาะสม	✓			
	2.2 คำชี้แจงการใช้ชุดการสอน	✓			
	2.3 วัตถุประสงค์ของชุดการสอนถูกต้อง	✓			
	2.4 เนื้อหาถูกต้อง		✓		
	2.5 คำอธิบายถูกต้อง		✓		
	2.6 ความยากง่ายตามความเหมาะสม	✓			
	2.7 กิจกรรมเหมาะสม	✓			
	2.8 สื่อเหมาะสม		✓		
	2.9 แบบฝึกทดสอบ/ เหมาะสม		✓		

ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง ได้แนบมาพร้อมเอกสารฉบับนี้

หมายเหตุ - ขอให้แก้ไขหนังสือเชิญฯ เนื่องจากชื่อ และนามสกุล
ไม่ถูกต้อง ชื่อ พันธ์ ไม่ใช้ พันธ์; นามสกุล โชติกเสถียร
ไม่ใช่ โชติก

ลงชื่อผู้ประเมิน ฝัก ใจเพชร

ภาคผนวก ข

ประวัติผู้เชี่ยวชาญและจดหมายเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

แบบกรอกประวัติผู้เชี่ยวชาญ
สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
.....

แบบประวัติส่วนตัวและผลงานทางวิชาการ

1. ประวัติส่วนตัว

1.1 ชื่อ ว.ศ. สมพงษ์ นามสกุล ไฉนพูน

1.2 ที่อยู่ ๕/160 ม.สีหกงกร ซ. ๖ อ.เมืองไทย ๕๔

หมายเลขโทรศัพท์ 02-260-1770 ต่อ 6239

หมายเลขโทรศัพท์มือถือ -

E.mail -

1.3 วัน เดือน ปีเกิด 30 สิงหาคม ๒๕๔๔

1.4 อายุ ๕๘ ปี

1.5 การศึกษาระดับอุดมศึกษา (เรียงจากวุฒิสูงสุดตามลำดับ)

	คุณวุฒิ	ปี พ.ศ. ที่จบ	ชื่อสถานศึกษา
1.5.1	ค.พ.	๒๕/๕	อ.พ.สง.กมล มหาวิทยาลัยฯ (ทอสง.กมลไทย)

1.5.2

1.5.3

6. ผลงานทางวิชาการ

6.1

6.2

6.3

7. อื่นๆ

(ลงชื่อ).....วิมลพร เวชกุล.....เจ้าของประวัติ
(ร.วิมลพร เวชกุล)

แบบกรอกประวัติผู้เชี่ยวชาญ
 สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
 ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก
 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบประวัติส่วนตัวและผลงานทางวิชาการ

1. ประวัติส่วนตัว

ชื่อ ผศ. เต๋อเจี๋ย นามสกุล เรณูกิจ

ที่อยู่

85/4 ซอยทองหนัก 1 ถนนเตาหนัก ต.มดแดง
อ.มดแดง จ.อุบลราชธานี รหัสไปรษณีย์ 36100

หมายเลขโทรศัพท์ 02-5252048

หมายเลขโทรศัพท์มือถือ 086-7811555

E-MAIL teenjai@swu.ac.th

วัน เดือน ปีเกิด 2 ตุลาคม 2489

อายุ 63 ปี

การศึกษาระดับอุดมศึกษา (เรียงจากวุฒิสูงสุดตามลำดับ)

คุณวุฒิ

ปี พ.ศ. ที่จบ

ชื่อสถานศึกษา

1.5.1 ผศ.ม (ทรงคุณวุฒิ) 2539

มคอ. มทร.ธัญบุรี

1.5.2 ผ.ม (ทรงคุณวุฒิ) 2534

มคอ. มทร.ธัญบุรี

1.5.3 ผศ.ม (คณ.)

2512

มคอ. มทร.ธัญบุรี

2. ประวัติการทำงาน

เริ่มทำงานตำแหน่ง อาจารย์

ที่ โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย

พ.ศ. 2512 - 2535

เริ่มทำงานตำแหน่ง อาจารย์

ที่ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พ.ศ. 2535 - 2550

เริ่มทำงานตำแหน่ง ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ

ที่ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พ.ศ. 2550 - 2551

เริ่มทำงานตำแหน่ง คณบดีฝ่ายคณาจารย์และบุคลากร ที่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พ.ศ. 2551 - ปัจจุบัน

3. งานวิจัย

3.1. ทวีต๊ะ/ธีระ "A Kit for Classroom Observation Tasks: A Mean to Teacher Self-Development in Language Teaching" (2538-2539)

3.2. ทวีต๊ะ/ธีระ กับคณะกรรมาธิการคณะมนุษยศาสตร์/ธีระ "ทฤษฎีและเทคนิคการสอนภาษา" (2546-2547)

3.3. มีนพงศ์/ธีระ และคณะกรรมาธิการกรรมาธิการ/ธีระ "การพัฒนาการเรียนการสอนภาษา" (2548-2549)

3.4. มีนพงศ์/ธีระ และคณะกรรมาธิการกรรมาธิการ/ธีระ "การพัฒนาการเรียนการสอนภาษา" (2550-2551)

4. งานบริการทางวิชาการ

4.1. มีนพงศ์/ธีระ และคณะกรรมาธิการกรรมาธิการ/ธีระ "การพัฒนาการเรียนการสอนภาษา" (2552-2553)

4.2. มีนพงศ์/ธีระ และคณะกรรมาธิการกรรมาธิการ/ธีระ "การพัฒนาการเรียนการสอนภาษา" (2554-2555)

5. งานบริหาร

5.1. มีนพงศ์/ธีระ และคณะกรรมาธิการกรรมาธิการ/ธีระ "การพัฒนาการเรียนการสอนภาษา" (2556-2557)

5.3. มีนพงศ์/ธีระ และคณะกรรมาธิการกรรมาธิการ/ธีระ "การพัฒนาการเรียนการสอนภาษา" (2558-2559)

၁. ဂုဏ်သတ္တိသစ်တရား (၁၀) မြေလှေကစားခွင့် "Young Learners"

110' Olaf Sarah Phillips at home 11 A. 100' 110' Olaf Sarah Phillips
at home 11 A. 100' 110' Olaf Sarah Phillips

๒. "เกมสำหรับเด็ก" หรือ "Games for Children"

7. อื่น ๆ Louise Gordon, Lewis & Gunter Redson ฉบับที่ ๑, ๒ และ ๓
พิมพ์ที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขก.ด. ๕๔๕

(ลงชื่อ) 10/10/10 10/10/10เจ้าของประวัติ
10/10/10 10/10/10 10/10/10 10/10/10

แบบกรอกประวัติผู้เชี่ยวชาญ
สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบประวัติส่วนตัวและผลงานทางวิชาการ

๑. ประวัติส่วนตัว

- ๑.๑ ชื่อ นางสาวพัชนี นามสกุล โชติกเสถียร
- ๑.๒ ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๓๓ พึ่งมี ซอย ๙ สุขุมวิท ๙๓ บางจาก
พระโขนง กรุงเทพฯ ๑๐๒๖๐
หมายเลขโทรศัพท์ ๐๒-๓๓๑-๒๑๕๔
หมายเลขโทรศัพท์มือถือ ๐๘-
๑.๓ วัน เดือน ปีเกิด ๒๔ พฤศจิกายน ๒๔๘๕
- ๑.๔ อายุ ๖๗ ปี
- ๑.๕ การศึกษาระดับอุดมศึกษา (เรียงจากวุฒิสูงสุดตามลำดับ)
คุณวุฒิ	ปี พ.ศ. ที่จบ	ชื่อสถานศึกษา
๑.๒.๑ อ.บ. (ภาษาไทย-ภาษาอังกฤษ) ๒๔๑๔		จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๑.๒.๒ อ.ม. (ภาษาไทย) ๒๔๑๐		จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒. ประวัติการทำงาน

ระยะเวลา	สถานที่ทำงาน	ตำแหน่ง	สาเหตุที่ออก
๒.๑ ๒๕๑๑-๒๕๑๓	โรงเรียนอัมพรไพศาล	อาจารย์พิเศษ	ลาออกเพื่อรับราชการ
๒.๒ ๒๕๑๒	โรงเรียนรุจิเสวีวิทยา	อาจารย์พิเศษ	"
๒.๓ ๒๕๑๓-๒๕๓๘	มศว ปทุมวัน	อาจารย์	ยุบวิทยาเขต
๒.๔ ๒๕๓๘-๒๕๔๖	มศว ประสานมิตร	อาจารย์	เกษียณอายุราชการ

๓. งานวิจัย

- ๓.๑ เป็นกรรมการและเลขานุการโครงการวิจัยเรื่อง "ความรู้ทางภาษาศาสตร์ของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น"

๔. งานบริการทางวิชาการ

๔.๑ ด้านการบริหารหลักสูตร

๔.๑.๑ กรรมการบริหารหลักสูตร กศ.ม. และ ศศ.ม. สาขาวิชาภาษาไทย

๔.๑.๒ กรรมการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

๔.๑.๓ กรรมการปรับปรุงหลักสูตร กศ.บ., ศศ.บ. และ ศศ.ม. สาขาวิชาภาษาไทย

๔.๒ ด้านการวิจัย

๔.๒.๑ เป็นกรรมการและประธานกรรมการที่ปรึกษาและควบคุมปริมาณนิพนธ์ นิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตร กศ.ม. และ ศศ.ม. สาขาวิชาภาษาไทย ประมาณ ๒๕ เรื่อง

๔.๓ ด้านการสอน

๔.๓.๑ ระดับปริญญาตรี

๑) วิชาศึกษาทั่วไป

ทย ๑๐๑ ทักษะทางภาษา ๑

ทย ๑๐๒ ทักษะทางภาษา ๒

มน ๑๐๒ มนุษย์กับเหตุผลและจริยธรรม

๒) วิชาเอกและวิชาโทภาษาไทย

ทย ๓๑๓ ภาษาศาสตร์ทั่วไป

ทย ๓๑๔ ภาษาศาสตร์ ๑

ทย ๓๑๕ ภาษาศาสตร์ ๒

ทย ๓๑๘ นิรุกติศาสตร์ไทยเบื้องต้น

ทย ๔๑๑ ภาษาบาลีสันสกฤต

ทย ๔๑๓ หลักภาษา

๔.๓.๒ ระดับบัณฑิตศึกษา

ทย ๕๐๓ ทฤษฎีความหมาย

ทย ๕๑๑ โครงสร้างภาษาไทย

ทย ๕๐๑ ทฤษฎีภาษาศาสตร์

ภทต ๕๑๑ แนวคิดและทฤษฎีภาษาศาสตร์เพื่อการสอนภาษาไทยในฐานะภาษา

ต่างประเทศ

ภทต ๕๑๒ โครงสร้างภาษาไทย

๔.๔ กรรมการ

๔.๔.๑ กรรมการจัดทำหนังสือภาษาไทย ชุดวรรณสารวิจิตร เล่ม ๓ และ เล่ม ๔ พ.ศ.

๒๕๓๘ ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

๔.๔.๒ กรรมการในคณะกรรมการอำนวยการการจัดทำวิทัศน์ส่งเสริมการใช้ภาษาไทย ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อเผยแพร่ทางโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๙-๒๕๔๑ จำนวน ๓ รายการ คือ

- ๑) ใฝ่เรียนใฝ่รู้ครูทำได้
- ๒) พุดจาประสา (คน) ไทย
- ๓) ภาษากับวัฒนธรรม

๔.๔.๓ กรรมการสร้างข้อสอบวิชาภาษาไทย (สำหรับใช้ในการสอบวัดวิชาความรู้ผู้สมัคร คัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย) ประจำปีการศึกษา ๒๕๔๕ และ ๒๕๔๖

๔.๔.๔ กรรมการออกข้อสอบเพื่อคัดเลือกบุคคลเข้ารับทุนเล่าเรียนหลวง ของสำนักงาน ก.พ. พ.ศ. ๒๕๓๒-๒๕๔๕

๔.๕ อาจารย์พิเศษ

๔.๕.๑ บรรยายพิเศษวิชา ๔๑๑ ๔๐๒ Contemporary Thai วันที่ ๒ และ ๙ กรกฎาคม ๒๕๒๖ ณ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

๔.๕.๒ สอนวิชา บศ. ๒๕๐๑ ลักษณะสำคัญของภาษาไทย ๑/๒๕๒๔ ณ มหาวิทยาลัย หอการค้าไทย

๔.๕.๓ สอนวิชา ๔๑๑ ๔๑๑ Thai Sentence Structure ๒/๒๕๓๖, ๒/๒๕๓๗, ๒๕๓๘

๔.๕.๔ สอนภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนอัมพรไพศาล

๔.๕.๕ สอนภาษาฝรั่งเศส นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนรุจิเสวีวิทยา

๔.๕.๖ สอนภาษาไทยแก่อาจารย์ชาวต่างประเทศ (อเมริกัน) ของโรงเรียนนานาชาติ เพื่อการสอบเทียบความรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สุขุมวิท ซอย ๑๐

๕. งานบริหาร เช่น

๕.๑ ผู้ช่วยรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต (มีนาคม-ตุลาคม ๒๕๒๘)

๕.๒ ผู้ช่วยรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ (ตุลาคม ๒๕๒๘-มีนาคม ๒๕๓๘)

๕.๓ รองผู้อำนวยการงานการศึกษาภาคสมทบ วิทยาเขตปทุมวัน (พ.ศ. ๒๕๒๘-๒๕๓๘)

๕.๔ ประธานสาขาวิชาหลักภาษาและภาษาศาสตร์ ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก (พ.ศ. ๒๕๓๙-๒๕๔๖)

๖. ด้านกิจกรรมพิเศษของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เช่น

๖.๑ กรรมการออกและตรวจข้อสอบคัดเลือกนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาภาษาไทย

๖.๒ กรรมการออกและตรวจข้อสอบประมวลความรู้ระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาภาษาไทย

๖.๓ อนุกรรมการเขียนคำสวดดีเกียรติคุณผู้ได้รับปริญญาคุณวุฒิบัณฑิตของมหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ

๖.๔ อนุกรรมการฝ่ายจัดนิทรรศการเทิดพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พ.ศ. ๒๕๓๙

๖.๕ อนุกรรมการจัดหาทุนกีฬามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๖

๖.๖ กรรมการโครงการนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษภาคภาษาอังกฤษ (EPTS) ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน พ.ศ. ๒๕๓๗-๒๕๓๙

๖.๗ กรรมการฝ่ายเหรียญก และฝ่ายประชาสัมพันธ์ โครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒๕๓๗-๒๕๓๙

๗. ด้านกิจการนิสิต เช่น

๗.๑ อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมเทเบิลเทนนิส วิทยาเขตปทุมวัน พ.ศ. ๒๕๒๑-๒๕๓๗

๗.๒ อาจารย์ที่ปรึกษาหัวหน้าฝ่ายบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๒๗-๒๕๒๕

๗.๓ อาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายส่งเสริมวิชาการ พ.ศ. ๒๕๓๒-๒๕๓๗

๘. ผลงานทางวิชาการ

๘.๑ ตำรา

พธี ไชตติกเสถียร. ๒๕๒๗. “หน่วยที่ ๕ เสียงในภาษาไทย (๒).” เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย ๓. นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

_____. ๒๕๒๙. “หน่วยที่ ๖ วรรณคดีวิจารณ์แนวภาษาศาสตร์.” เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย ๗. นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

๘.๒ บทความ

๘.๒.๑ บทความทางวิชาการ เช่น

พธี ไชตติกเสถียร. ๒๕๓๐. “การปริวรรตความหมายของคำ.” วารสาร มศว ปทุมวัน. ๑๑(๒): ๑๑๑-๑๑๗; มีนาคม ๒๕๓๐.

_____. ๒๕๒๕. “การแปลงคำ.” สรัสวดี. ๕(๑): ๑๕-๒๗; ปีการศึกษา ๒๕๒๕.

_____. ๒๕๑๕. “คำที่มีความหมายว่ามาก.” ศาสตร์และศิลป์แห่งอักษร. นครหลวง: โรงพิมพ์พิมพ์เนศ. น.๒๙-๔๐.

๗.๓ เกียรติประวัติ

๗.๓.๑ ข้าราชการตัวอย่าง คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน พ.ศ.

๒๕๒๔

๗.๓.๒ อาจารย์ผู้สอนดีเด่น คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๔๕

(ลงชื่อ) เจ้าของประวัติ
(นางสาวพัชนี โชติกลีภัย)

ที่ ศธ 0519.12/ ๑๗12

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑ เมษายน 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์เตือนใจ เฉลิมกิจ

เนื่องด้วย นางสาวเสาวภา นิสกโกมล นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การสร้าง
ชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ” โดยมี อาจารย์อัศรา บุญทิพย์
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบทดสอบ
การสร้างชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวเสาวภา นิสกโกมล
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081-8463-262

ที่ ศธ 0519.12/๑๑13

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑ เมษายน 2552

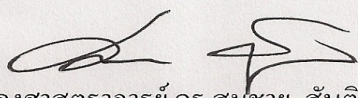
เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน รองศาสตราจารย์ผกาศรี เย็นบุตร

เนื่องด้วย นางสาวเสาวภา นิสกโกมล นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การสร้าง
ชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ” โดยมี อาจารย์อัศรา บุญทิพย์
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบทดสอบ
การสร้างชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวเสาวภา นิสกโกมล
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081-8463-262

ที่ ศธ 0519.12/๐๖๙๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

14 มกราคม 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร

เนื่องด้วย นางสาวเสาวภา นิสกโกมล นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง
“การสร้างชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้น สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ” โดยมี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทฺธเมตะ และ อาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำ
ปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบชุดการสอนคำศัพท์
ภาษาไทยระดับต้น สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวเสาวภา นิสกโกมล
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081-8463-262

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ

จำนวน 13 ชุด

ชุดการ สอน

คำศัพท์
ภาษาไทย
ระดับต้น

สำหรับนักเรียนชาว ต่างประเทศ

“

คั

พท์คำนาม”

คู่มือครู

ชุดการสอนคำศัพท์

คำนาม

ระดับต้น

วิชา คำศัพท์

ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ

เวลา 28 ชั่วโมง

คำนำ

การสอนนักเรียนด้วยชุดการสอนชุดนี้ เน้นที่บทบาทนักเรียนเป็นสำคัญ แต่บทบาทของครูก็มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุผลตามจุดประสงค์ที่วางไว้ ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรศึกษา

รายละเอียด เกี่ยวกับการปฏิบัติการของครูและนักเรียนจากคำชี้แจงต่อไปนี้

คำชี้แจง

1. ครูจะต้องศึกษาชุดการสอนอย่างละเอียดรอบครอบ เพื่อทำความเข้าใจในทุกขบวนการเรียนทุกขั้นตอน
2. ครูต้องเตรียมวัสดุอุปกรณ์ซึ่งมีได้จัดไว้ในชุดการสอนได้แก่นาฬิกาจับเวลา กระดาษใช้สำหรับให้นักเรียนฝึกเขียนคำศัพท์ เครื่องเย็บกระดาษ
3. การเตรียมการก่อนการสอน จัดโต๊ะนักเรียน วางชุดการสอนไว้ให้ครบตามจำนวนนักเรียน
4. ครูอธิบายให้นักเรียนเข้าใจในขบวนการเรียนและการใช้ชุดการสอน
5. ลำดับการปฏิบัติการสอน ตามที่ปฏิบัติไว้ในแผนการสอน
6. ข้อปฏิบัติของครูขณะนักเรียนปฏิบัติกิจกรรม
 - ไม่พูดเสียงดัง เพราะจะเป็นการทำลายสมาธิในการเรียนของนักเรียน
 - ครูต้องคอยสังเกตความตั้งใจ ความสนใจในการเรียนของนักเรียนอย่างใกล้ชิด ถ้านักเรียนคนไหนมีปัญหาจะได้ช่วยเหลือได้ทันที

บทบาทของนักเรียน

- ศึกษาชุดการสอน
- ทำแบบทดสอบระหว่างเรียนที่กำหนดในหน่วยการเรียนรู้
- ทำแบบทดสอบหลังเรียน
- รักษาเวลาทำแบบทดสอบตามที่กำหนดให้

แผนการสอน

ชุดการสอนคำศัพท์

คำนาม

ระดับต้น

วิชา คำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ
เวลา 28 ชั่วโมง

เนื้อหา

1 ความหมายของคำนาม

คำนาม หมายถึง คำที่ใช้เรียกชื่อ คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ สภาพ
อาการ ลักษณะ ทั้งที่เป็นสิ่งมีชีวิต หรือสิ่งไม่มีชีวิต ทั้งที่เป็นรูปธรรม
และนามธรรม เช่นคำว่า ตา หู คน ปลา ไก่ นก ชาวนา ตำรวจ
มะม่วง ความดี ความเจริญ การเรียน การงาน การเมือง เป็นต้น

2 ชุดการสอนเรื่อง ศัพท์คำนามแบ่งออกเป็น 13 หน่วยการเรียนรู้ได้แก่

- ❖ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 อาชีพ
- ❖ หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ครอบครัว
- ❖ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ส่วนต่างๆของร่างกาย
- ❖ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เครื่องแต่งกาย
- ❖ หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 ดอกไม้
- ❖ หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 ผลไม้
- ❖ หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 ผัก

- ❖ หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 อาหาร
- ❖ หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 สัตว์
- ❖ หน่วยการเรียนรู้ที่ 10 สิ่งของเครื่องใช้(1)
- ❖ หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 สิ่งของเครื่องใช้(2)
- ❖ หน่วยการเรียนรู้ที่ 12 พาหนะ
- ❖ หน่วยการเรียนรู้ที่ 13 สถานที่

3. จุดประสงค์

3.1 จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกคำศัพท์ที่ใช้เรียกคน สัตว์
สิ่งของและสถานที่จากภาพ

ที่กำหนดให้และสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้องตรงความหมาย

3.2 จุดประสงค์นำทาง เพื่อให้ผู้เรียน

- 1) สามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ที่เรียนได้
- 2) สามารถบอกคำศัพท์ได้ตรงกับภาพที่กำหนดให้
- 3) สามารถอ่านและเขียนคำศัพท์ได้ตรงกับภาพที่

กำหนดให้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ครูแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูและนักเรียนสังเกตสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวของนักเรียนแล้วให้นักเรียนแต่ละคนบอกนักเรียนเห็นอะไรบ้าง จากนั้นครูเขียนสิ่งที่นักเรียนบอกลงบนกระดาน

ขั้นปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้

1. ครูอธิบายความหมายของคำนาม พร้อมทั้งสะกดคำให้นักเรียนฟัง

2. ครูนำรูปภาพจากแต่ละหน่วยการเรียนรู้ให้นักเรียนดูแล้วออกเสียงคำศัพท์แต่ละคำให้นักเรียนออกเสียงตามจนคล่อง

3. ครูผู้สอนชูรูปภาพสลับกันไปมาให้นักเรียนบอกชื่อคำศัพท์กับรูปภาพได้ตรงกันและออกเสียงได้ถูกต้องพร้อมกันและฝึกออกเสียงทีละคน

4. ครูติดรูปภาพบนกระดานทีละภาพพร้อมกับให้นักเรียนบอกความหมายของศัพท์คำนามที่ให้มา

5. นักเรียนบันทึกคำศัพท์ที่ได้เรียนในวันนี้ลงสมุดและนำไปคัดลายมือพร้อมทั้งวาดภาพประกอบเพื่อให้สามารถจดจำคำศัพท์และความหมายได้ดียิ่งขึ้น

ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผล

1. นักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียนและทบทวนคำศัพท์จากหน่วยการเรียนรู้

2. นักเรียนทำแบบทดสอบระหว่างเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน

4. สื่อการเรียนการสอน

4.1 ชุดการสอนเรื่อง ศัพท์คำนามระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ

4.2 รูปภาพแสดงความหมายของศัพท์คำนามในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

4.3 แบบทดสอบ

5. การวัดและประเมินผล

5.1 สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม

5.2 สังเกตการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน

5.3 ทำแบบทดสอบ ระหว่างเรียน และหลังเรียน

6. เวลาที่ใช้เรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ใช้เวลา 2 ชั่วโมง
มีทั้งหมด 13 หน่วยการเรียนรู้ เท่ากับ 26 ชั่วโมง และใช้ทำ
แบบทดสอบหลังเรียนอีก 2 ชั่วโมง

บัตรคำสั่ง

ชุดการสอนคำศัพท์
ระดับต้น

คำนาม

วิชา คำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ
เวลา 28 ชั่วโมง

-
1. ศึกษาเนื้อหาให้เข้าใจในแต่ละหน่วยการเรียนรู้
 2. ทำแบบทดสอบระหว่างเรียนที่กำหนดให้ในแบบทดสอบแต่ละหน่วยการเรียนรู้ซึ่งมีอยู่ 3 ชุดแบบทดสอบคือ

กิจกรรมที่ 1 จับคู่คำศัพท์ภาษาไทยกับรูปภาพให้สัมพันธ์กัน

กิจกรรมที่ 2 เขียนคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพที่กำหนดให้

กิจกรรมที่ 3 วงกลมคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพที่กำหนดให้ถูกต้อง

3. หลังจากนักเรียนเรียนครบทั้ง 13 หน่วยการเรียนรู้แล้ว
ครูผู้สอนทำการประเมิน ทดสอบหลังเรียน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

อาชีพ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 อาชีพ (Occupation)

ลำดับที่	คำ	ความหมาย
1	พระ	monk
2	พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว/ในหลวง	His Majesty the King. ในหลวง = An informal title referring to His Majesty the King.
3	พระบรมราชินีนาถ	Her Majesty the Queen
4	ผู้หญิง	woman
5	ผู้ชาย	man
6	เด็ก	child
7	ครู	teacher
8	นักเรียน	student

9	พยาบาล	nurse
10	หมอ	doctor
11	ตำรวจ	policeman
12	ทหาร	soldier
13	ชาวนา	farmer
14	แม่ค้า	seller

รูปภาพใช้ประกอบการ

1.

พระ

2.

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว/

3.

พระบรมราชินี

4.

ผู้หญิง

5.

ผู้ชาย

6.

เด็ก

7.

ครู

8.

นักเรียน

9.

10.

หมอ

11.

ตำรวจ

12.

ทหาร

13.

ชาวนา

แบบทดสอบ

14.

แม่ค้า

1. ให้นักเรียนจับคู่คำศัพท์ภาษาไทยกับรูปภาพให้สัมพันธ์กัน

Match each picture with the correct word.

1.

เด็ก

2.

แม่ค้า

3.

4.

ใน

5.

ทหาร

2. ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ให้ตรงกับ
รูปภาพที่กำหนดให้

Write the correct word below each picture.

ครู
หมอ
ทหาร
ชาวนา
ใน

1.

2.

3.

4.

5.

3. ให้นักเรียนวงกลมคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพที่กำหนดให้ถูกต้อง

Circle the correct word for each picture.

1.

ก. พระบรมราชินีนาถ
ข. พระอัยยิกา
ค. ราชินี

2.

ก. ผู้ชาย
ข. ผู้หญิง
ค. พยาบาล

3.

ก. แม่ค้า
ข. ผู้ชาย
ค. ตำรวจ
ด. นักศึกษา

4.

ก. ทหาร
ข. หมอ
ค. พยาบาล

5.

ก. ทหาร
ข. ตำรวจ
ค. ครู

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2

ครอบครัว

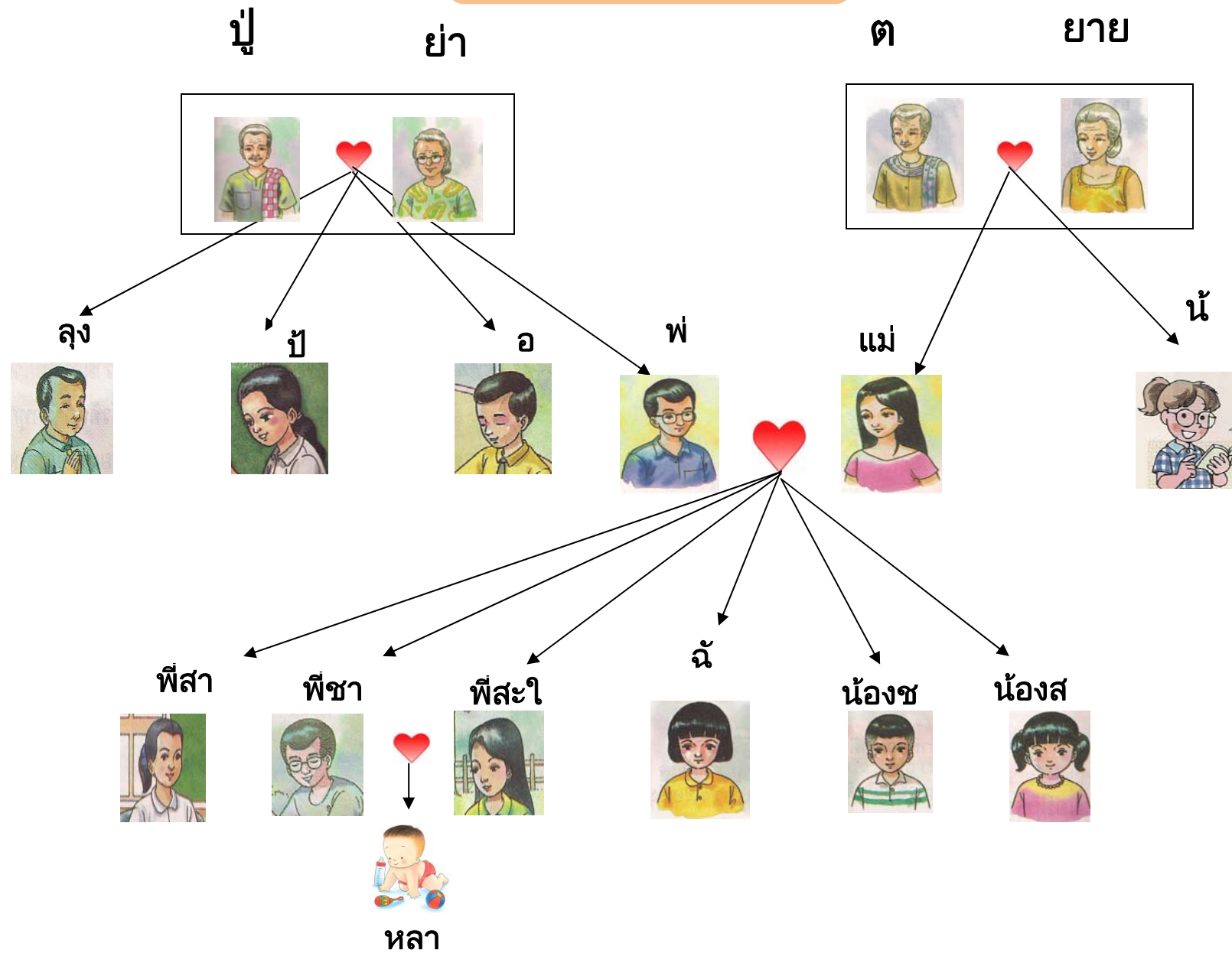

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ครอบครัว (family)

ลำดับ ที่	คำ	ความหมาย
1	ปู่	grandfather (father of your father)
2	ย่า	grandmother (mother of your father)
3	ตา	grandfather (father of your mother)
4	ยาย	grandmother (mother of your mother)
5	ลุง	uncle elder brother of your father or mother)
6	ป้า	aunt (elder sister of your father or mother)
7	น้า	aunt, uncle (younger sister or younger brother of your

		mother)
8	อา	uncle, aunt (younger sister or younger brother of your father)
9	พ่อ	father
10	แม่	mother
11	พี่ชาย	elder brother
12	พี่สาว	elder sister
13	น้องสาว	younger sister
14	น้องชาย	younger brother
15	พี่สะใภ้	sister-in-law
16	หลาน	nephew, niece

แผนภูมิครอบครัว

แบบทดสอบ

1. ให้นักเรียนจับคู่คำศัพท์ภาษาไทยกับรูปภาพให้สัมพันธ์กัน

Match each picture with the correct word.

1.

ย่า

2.

3.

ปู่

4.

พ่อ

5.

อา

2. ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพที่กำหนดให้

Write the correct word below each picture.

หลาน ยาย แม่ ลุง

1.

2.

3.

4.

5.

3. ให้นักเรียนวงกลมคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพที่กำหนดให้ถูกต้อง

Circle the correct word for each picture.

1.

ก. ปู่
ข. ย่า
ค. ตา

2.

ก. ลุง
ข. ป้า
ค. น้า

3.

ก. พ่อ

ข. แม่

ค. พี่สะใภ้
พี่สาว

4.

ก. หลาน

ข. พี่ชาย

ค. น้องสาว

5.

ก. น้ำ

ข. พ่อ

ค. น้องชาย
พี่สาว

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3

ส่วนต่างๆของ

ร่างกาย

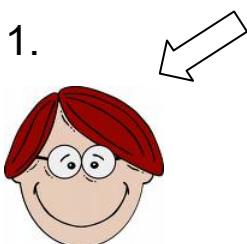

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ส่วนต่างๆของร่างกาย (Parts

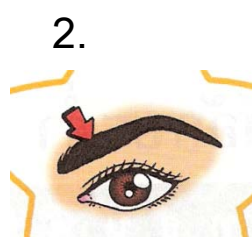
ลำดับ ที่	คำ	ความหมาย
1	หัว	head
2	คิ้ว	eyebrow
3	ตา	eye
4	จมูก	nose
5	ปาก	mouth
6	หู	ear
7	ฟัน	tooth
8	ลิ้น	tongue
9	มือ	hand

10	ขา	leg
11	เท้า	foot
12	ผม	hair
13	สะดือ	tummy button/ navel
14	หัวเข่า	knee
15	คอ	neck

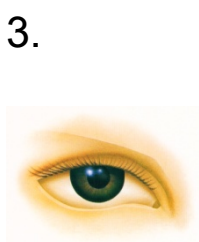
รูปภาพประกอบการ

หัว

คิ้ว

ตา

หู

5.

6.

7.

8.

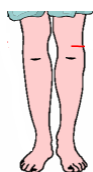
9.

10.

11.

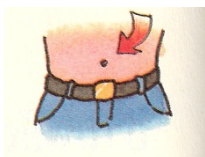

12.

ขา

13.

ผม

14.

หัว

15.

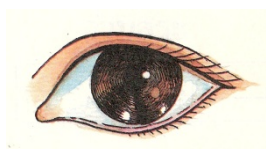
คอ

แบบทดสอบระหว่าง

1. ให้นักเรียนจับคู่คำศัพท์ภาษาไทยกับรูปภาพให้สัมพันธ์กัน

Match each picture with the correct word.

1.

ลีน

2.

ตา

3.

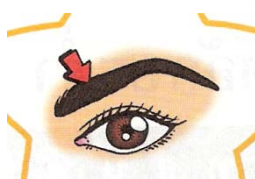
จมูก

4.

คิ้ว

5.

มือ

2. ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพที่กำหนดให้

Write the correct word below each picture.

หู

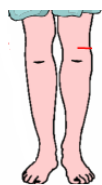
เท้า

ขา

ฟัน

ผม

1.

2.

3.

4.

5.

3. ให้นักเรียนวงกลมคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพที่กำหนดให้ถูกต้อง

Circle the correct word for each picture.

1.

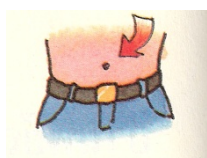
ก. คิ้ว
ข. ตา
ค. จมูก
ง.

2.

ก. ปาก
ข. หู
ค. หัวเข่า
ง.

3.

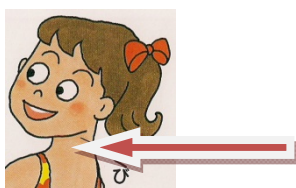
ก. สะตือ
ข. ลิ้น
ค. มือ

4.

ก. เท้า
ข. ปาก
ค. ผม

5.

ก. หัว
ข. คอ
ค. ตา

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4

เครื่องแต่งกาย

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เครื่องแต่งกาย

ลำดับ ที่	คำ	ความหมาย
1	ชุดนอน	pajamas
2	กางเกง	trousers
3	กระโปรง	skirt
4	เสื้อแขน ยาว	long-sleeved shirt
5	เสื้อแขน สั้น	short-sleeved shirt
6	เสื้อกัน หนาว	woolen coat
7	รองเท้า	shoes
8	ถุงเท้า	socks
9	หมวก	cap, hat
10	ผ้าพันคอ	scarf

11	ถุงมือ	gloves
12	เข็มขัด	belt
13	เนคไท	necktie
14	ชุดชั้นใน	underwear
15	ชุดว่ายน้ำ น้ำ	swimsuit

รูปภาพใช้ประกอบการสอน

1.

ชุด

2.

กางเกง

3.

4.

5.

เสื้อแขน

7.

รองเท้า

หมวก

11.

ถุงมือ

เสื้อแขน

6.

เสื้อกัน

ถุงเท้า

10

12.

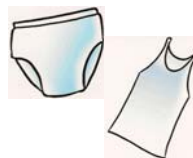
เข็มขัด

13.

เนคไท

14.

ชุด

15.

ชุดว่ายน้ำ

แบบทดสอบระหว่างเรียน

1. ให้นักเรียนจับคู่คำศัพท์ภาษาไทยกับรูปภาพให้สัมพันธ์กัน

Match each picture with the correct word.

1.

ผ้าพันคอ

2.

กางเกงขา

3.

รองเท้า

4.

ชุด

5.

ชุดว่ายน้ำ

2. ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพที่กำหนดให้

Write the correct word below each picture.

ถุงมือ หมวก เนคไท เข็มขัด เสื้อ

1.

2.

3.

4.

5.

3. ให้นักเรียนวงกลมคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพที่กำหนดให้ถูกต้อง

Circle the correct word for each picture.

1.

ก. ชุดนอน
ข. เสื้อแขน
สั้น

2.

ก. เสื้อกัน
หนาว
ข. รongเท้า

3.

ก. กระโปรง
ข. ถุงเท้า
ค. หมวก

4.

ก. เสื้อกัน
หนาว
ข. ถุงมือ
ค. เสื้อแจ็คเก็ต

5.

ก. ชุดชั้นใน
ข. ชุดว่ายน้ำ
ค. ถุงเท้า

หน่วยการ เรียนที่ 5 ดอกไม้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 ดอกไม้ (Flowers)

ลำดับ ที่	คำ	ความหมาย
1	ดอกเข็ม	west indian jasmine
2	ดอก กุหลาบ	rose

3	ดอกมะลิ	jasmine
4	ดอก ดาวเรือง	marigold
5	ดอกรักร	gigantic, crown flower
6	ดอก กล้วยไม้	orchid
7	ดอกจำปี	white champaka
8	ดอกคูน	golden shower
9	ดอก ทานตะวัน	sunflower
10	ดอกบัว	lotus
11	ดอกลีลา วดี	plumeria
12	ดอก เบญจมาศ	chrysanthemum
13	ดอกชบา	shoe flower
14	ดอก เฟื่องฟ้า	paper flower
15	ดอก ชวนชม	desert rose

รูปภาพที่ใช้ประกอบการ

1.

ดอก

2.

ดอก

3.

ดอก

4.

ดอก

5.

ดอกรัก

6.

ดอก

7.

ดอก

8.

ดอกคูณ

9.

ดอก

10.

ดอกบัว

11.

ดอกลีลา

12.

ดอก

13.

ดอก

14.

ดอก

15.

ดอก

แบบทดสอบระหว่างเรียน

1. ให้นักเรียนจับคู่คำศัพท์ภาษาไทยกับรูปภาพที่ให้มาให้สัมพันธ์กัน

Match each picture with the correct word.

1.

ดอกบัว

2.

ดอก

3.

ดอก

4.

ดอกลีลา

5.

ดอกรัก

2. ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพที่กำหนดให้

Write the correct word below each picture.

ดอกชวนชม ดอกเบญจมาศ ดอกเข็ม ดอก

1.

2.

3.

4.

5.

3. ให้นักเรียนวงกลมคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพที่กำหนดให้ถูกต้อง

Circle the correct word for each picture.

1.

ก. ดอกเข็ม

ข. ดอกจำปี

ค. ดอก

ด. ดอก

2.

ก. ดอก

ดาวเรือง

ข. ดอกมะลิ

ค. ดอก

3.

ก. ดอกจำปี

ข. ดอก

ทานตะวัน

ค. ดอก

4.

ก. ดอกลีลา

วดี

ข. ดอก

เบญจมาศ

5.

ก. ดอก

เฟื่องฟ้า

ข. ดอก

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6

ผลไม้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 ผลไม้ (Fruits)

ลำดับ ที่	คำ	ความหมาย
1	กล้วย	banana
2	แตงโม	water melon
3	ลำไย	longan
4	มังคุด	mangosteen
5	ทุเรียน	durian
6	ส้มโอ	pomelo
7	องุ่น	grape
8	ขนุน	jack fruit
9	ชมพู	rose apple
10	มะละกอ	papaya
11	มะม่วง	mango
12	ฝรั่ง	guava
13	เงาะ	rambutan
14	ส้ม	orange
15	สับปะรด	pineapple

รูปภาพใช้ประกอบการ

1.

กล้วย

2.

แตงโม

3.

ลำไย

4.

มังคุด

5.

ทุเรียน

6.

ส้มโอ

7.

8.

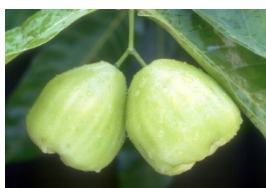
9.

องุ่น

10.

ขนุน

ชมพู่

มะละกอ

11.

มะม่วง

12.

ฝรั่ง

13.

เงาะ

14.

ส้ม

15.

สับปะรด

แบบทดสอบระหว่างเรียน

1. ให้นักเรียนจับคู่คำศัพท์ภาษาไทยกับภาพที่ให้มาให้ถูกต้อง

Match each picture with the correct word.

1.

ส้ม

2.

องุ่น

3.

ทุเรียน

4.

5.

มะม่วง

2. ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพที่กำหนดให้

Write the correct word below each picture.

กล้วย

ส้มโอ

เงาะ

ขนุน

1.

2.

3.

4.

5.

3. ให้นักเรียนวงกลมคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพที่กำหนดให้ถูกต้อง

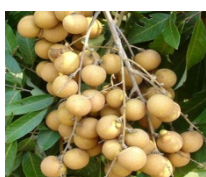
Circle the correct word for each picture.

1.

ก. กล้วย
ข. แตงโม
ค. ทุเรียน
~

2.

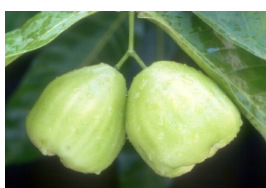
ก. ส้มโอ
ข. องุ่น
ค. ลำไย

3.

ก. ชมพู่
ข. มะละกอ
ค. มะม่วง
ด.

4.

ก. เงาะ
ข. ส้ม
ค. ชมพู่
ด.

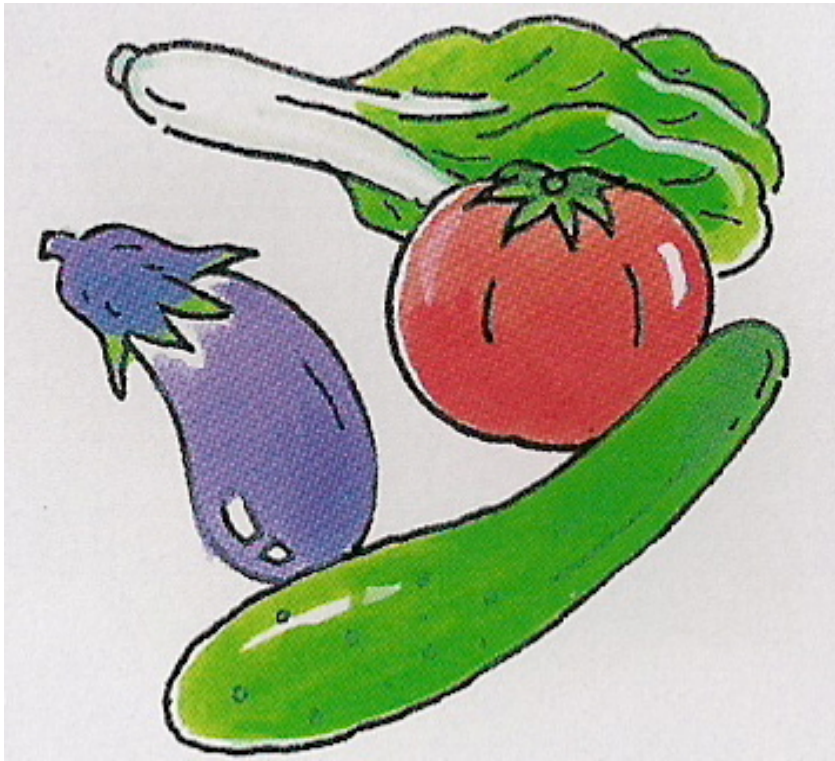
5.

ก. แตงโม
ข. ส้มโอ
ค. มังคุด
ด.

หน่วยการเรียนรู้ที่ 7

ผัก

หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 ผัก (Vegetables)

ลำดับ ที่	คำ	ความหมาย
1	พริก	chilli
2	มะเขือ	eggplant
3	กะหล่ำปลี	cabbage
4	ผักกาดหอม	lettuce
5	หัวหอม	onion
6	ต้นหอม	spring onion, chives
7	ผักชี	coriander
8	กะเพรา	holy basil
9	ผักบุ้ง	morning glory
10	แตงกวา	cucumber
11	คะน้า	kale
12	มะเขือเทศ	tomato
13	ข่า	galangal
14	ตะไคร้	lemongrass
15	มะนาว	lime

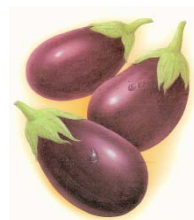
รูปภาพใช้ประกอบการ

1.

พริก

2.

มะเขือ

3.

4.

5.

6.

หัวหอม

ต้นหอม

7.

ผักชี

8.

9.

ผักบุ้ง

10.

คะน้า

11.

12.

มะเขือ

ข่า

13.

ตะไคร้

14.

มะนาว

15.

แตงกวา

แบบทดสอบระหว่างเรียน

1. ให้นักเรียนจับคู่คำศัพท์ภาษาไทยกับภาพที่ให้มาให้ถูกต้อง

Match each picture with the correct word.

1.

ข่า

2.

ผักชี

3.

4.

กระน้ำ

มะนาว

5.

มะเขือ

2. ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพที่กำหนดให้

Write the correct word below each picture.

กะหล่ำปลี ต้นหอม ผักบุ้ง

1.

2.

3.

4.

5.

3. ให้นักเรียนวงกลมคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพที่กำหนดให้ถูกต้อง

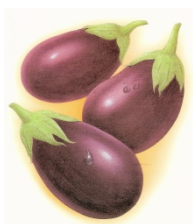
Circle the correct word for each picture.

1.

- ก. มะเขือ
- ข. หั้วหอม
- ค. กะหล่ำปลี

2.

ก. ต้นหอม
ข. ผักกาดหอม
ค. บั้วลี้

3.

ก. พริก
ข. ผักบุ้ง
ค. แตงกวา

4.

ก. คื่นช่าย
ข. กะเพรา
ค. ช่อ

5.

ก. กะหล่ำปลี
ข. ตะไคร้
ค. ผักกาดหอม

หน่วยการเรียนรู้ที่

8

อาหาร

หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 อาหาร (Food)

ลำดับ ที่	คำ	ความหมาย
1	ไข่	egg
2	ข้าว	rice
3	น้ำ	water
4	ของ หวาน	dessert
5	ขนมปัง	bread
6	แกงเผ็ด	curry
7	ก๋วยเตี๋ยว	chinese noodles
8	เนื้อหมู	pork
9	ปลาหมึก	squid
10	หอย	mussel
11	ปลา	fish

12	กุ้ง	shrimp
13	ปู	crab
14	น้ำตาล	sugar
15	น้ำปลา	fish sauce

รูปภาพใช้ประกอบการ

1.

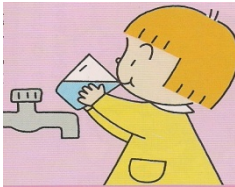
ไข่

2.

ข้าว

3.

น้ำ

4.

ของ

5.

ขนมปัง

6.

แกงเผ็ด

7.

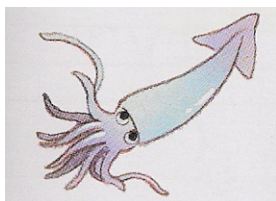
9.

8.

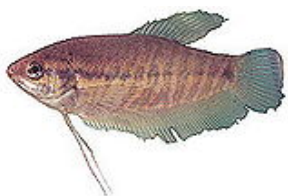

10.

เนื้อหมู

11.

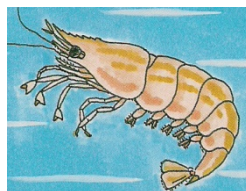
13.

15.

12.

14.

น้ำตาล

แบบทดสอบระหว่างเรียน

1. ให้นักเรียนจับคู่คำศัพท์ภาษาไทยกับภาพที่ให้มาให้ถูกต้อง

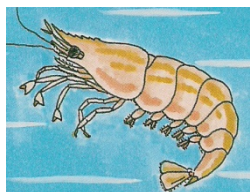
Match each picture with the correct word.

1.

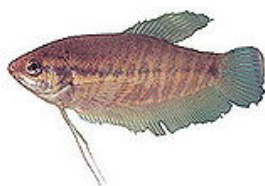
กุ้ง

2.

หอย

3.

ปู

4.

ปลา

5.

2. ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพที่กำหนดให้

Write the correct word below each picture.

ข้าว

ของหวาน

น้ำ

เนื้อ

1.

2.

3.

4.

5.

3. ให้นักเรียนวงกลมคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพที่กำหนดให้ถูกต้อง

Circle the correct word for each picture.

1.

- ก. ข้าว
ข. น้ำ
ค. ของหวาน
ด. ...

2.

- ก. แอ่งเห็ด
ข. ขนมปัง
ค. ก๋วยเตี๋ยว
ด. ...

3.

- ก. ปลาหมึก
ข. หอย
ค. น้ำตาล
ด. ...

4.

ก. กุ้ง

ข. ปู

ค. ก๋วยเตี๋ยว

5.

ก. ขนมหุ้ง

ข. น้ำปลา

ค. ของหวาน

หน่วยการเรียนรู้

ที่ 9

สัตว์

หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 สัตว์ (Animals)

ลำดับ ที่	คำ	ความหมาย
1	ไก่	chicken
2	หมู	pig
3	หมา	dog

4	นก	bird
5	แมว	cat
6	เต่า	turtle
7	หมี	bear
8	จระเข้	crocodile
9	เป็ด	duck
10	ช้าง	elephant
11	เสือ	tiger
12	ลิง	monkey
13	วัว	cow
14	งู	snake
15	กบ	frog

รูปภาพใช้ประกอบการ

1.

ไก่

2.

หมู

3.

หมา

4.

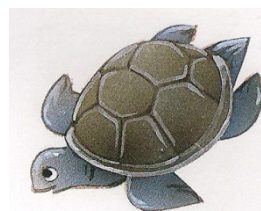
นก

5.

แมว

6.

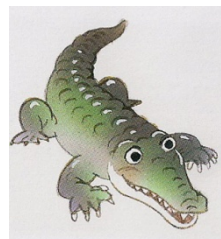
เต่า

7.

หมี

8.

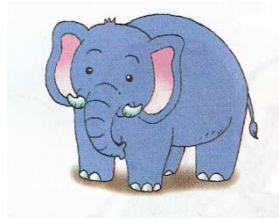
จระเข้

9.

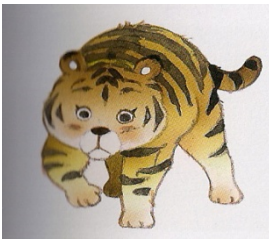
เป็ด

10.

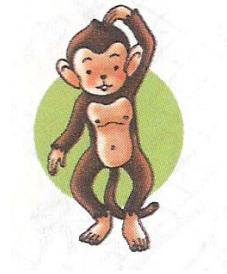

ช้าง

11.

เสือ

ลิง

13.

วัว

14.

งู

15.

กบ

แบบทดสอบระหว่างเรียน

1. ให้นักเรียนจับคู่คำศัพท์ภาษาไทยกับภาพที่ให้มาให้ถูกต้อง

Match each picture with the correct word.

1.

งู

2.

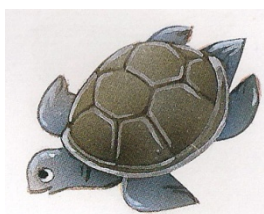
เต่า

3.

วัว

4.

ไก่

5.

ลิง

2. ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพที่กำหนดให้

Write the correct word below each picture.

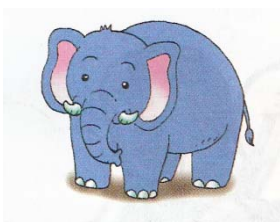
ช้าง

แมว

นก

หมา

1.

2.

3.

4.

5.

3. ให้นักเรียนวงกลมคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพที่กำหนดให้ถูกต้อง

Circle the correct word for each picture.

1.

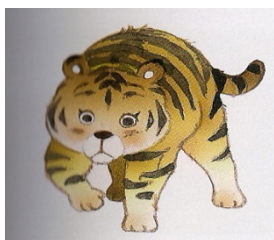

ก. ไก่

ข. หมู

ค. หมี

2.

ก. นก

ข. แมว

ค. เต่า

๔

3.

ก. หมี

ข. จระเข้

ค. กบ

๕

4.

ก. ช้าง
ข. เสือ
ค. เป็ด

5.

ก. วัว
ข. หมู
ค. งู

หน่วยการเรียนรู้ที่ 10
สิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ

หมวดสิ่งของเครื่องใช้ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 10 สิ่งของเครื่องใช้ 1

ลำดับ ที่	คำ	ความหมาย
1	หม้อ	pot
2	กระทะ	pan
3	เตาแก๊ส	gas stove

4	จาน	plate
5	ถ้วยชาม	bowl
6	ถ้วยชา/ถ้วย กาแฟ	teacup, coffee cup
7	ช้อน	spoon
8	ส้อม	fork
9	ตะเกียบ	chopsticks
10	ตะหลิว	turner
11	ทัพพี	ladle
12	มีด	knife
13	ตู้เย็น	refrigerator
14	กระป๋อง	tin ,can
15	กระเป๋า	bag ,purse

รูปภาพประกอบการสอน

1.

หม้อ

2.

กระทะ

3.

เตาแก๊ส

4.

จาน

5.

ถ้วย

6.

ถ้วยชา/ถ้วย

7.

8.

ช้อน

9.

ส้อม

10.

ตะเกียบ

11.

ตะหลิว

12.

ทัพพี

13.

มีด

14.

ตู้เย็น

กระป๋อง

15.

กระเป๋

แบบทดสอบระหว่างเรียน

1. ให้นักเรียนจับคู่คำศัพท์ภาษาไทยกับภาพที่ให้มาให้ถูกต้อง

Match each picture with the correct word.

1.

กระทะ

2.

ตะเกียบ

3.

ถ้วย

4.

กระทะ

5.

มิด

2. ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพที่กำหนดให้

Write the correct word below each picture.

กระป๋อง

ตู้เย็น

หม้อ

มีด

1.

2.

3.

4.

5.

3. ให้นักเรียนวงกลมคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพที่กำหนดให้ถูกต้อง

Circle the correct word for each picture.

1.

- ก. หม้อ
- ข. กระทะ
- ค. เตาแก๊ส

2.

- ก. ถ้วยชา/ถ้วย
กาแฟ
- ข. ช้อน

3.

- ก. ตะหลิว
- ข. ทัฟพี
- ค. มีด

4.

- ก. กระจปอง
- ข. กระจเปา
- ค. ช้อน

5.

- ก. ส้อม
- ข. ช้อน
- ค. จาน

หมวดสิ่งของเครื่องใช้ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 10 สิ่งของเครื่องใช้ 2

ลำดับ ที่	คำ	ความหมาย
1	โทรทัศน์	television

2	วิทยุ	radio
3	ตู้	cabinet
4	โต๊ะ	table
5	เก้าอี้	chair
6	เตียง	bed
7	ผ้าห่ม	blanket
8	ผ้าเช็ดตัว	bath towel
9	หมอน	pillow
10	แปรงสีฟัน	toothbrush
11	ของเล่น	toy
12	หนังสือ	book
13	สมุด	notebook
14	ปากกา	pen
15	ดินสอ	pencil

รูปภาพประกอบการสอน

1.

2.

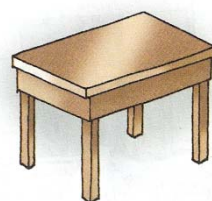
วิทยุ

3.

ตู้

4.

โต๊ะ

5.

6.

7.

เก้าอี้

8.

เตียง

ผ้าห่ม

9.

10.

หมอน

แปรงสี

11.

12.

ของเล่น

หนังสือ

13.

14.

สมุด

ปากกา

15.

ดินสอ

แบบทดสอบระหว่าง

1. ให้นักเรียนจับคู่คำศัพท์ภาษาไทยกับภาพที่ให้
มาให้ถูกต้อง

Match each picture with the correct word.

1.

ตุ้

2.

เตียง

3.

หมอน

4.

5.

ดินสอ

2. ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพที่กำหนดให้

Write the correct word below each picture.

โทรทัศน์ เก้าอี้ ผ้าห่ม ของเล่น

1.

2.

3.

4.

5.

3. ให้นักเรียนวงกลมคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพที่กำหนดให้ถูกต้อง

Circle the correct word for each picture.

1.

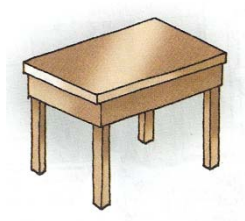
ก. โทรทัศน์

ข. วิทยุ

ค. ตู้

๘

2.

- ก. เก้าอี้
- ข. ผ้าห่ม
- ค. ผ้าเช็ดตัว
- ง. โต๊ะ

3.

- ก. หมอน
- ข. แปรงสีฟัน
- ค. ของเล่น
- ง. แปรง

4.

- ก. สมุด
- ข. ปากกา
- ค. ดินสอ

5.

- ก. ผ้าห่ม
- ข. ผ้าเช็ดตัว
- ค. หมอน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 11

ยานพาหนะ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 ยานพาหนะ (Vehicles)

ลำดับ ที่	คำ	ความหมาย
1	รถยนต์	car
2	เรือ	boat , ship
3	รถไฟ	train
4	เครื่องบิน	plane
5	รถแท็กซี่	taxi
6	รถจักรยาน	bicycle
7	รถประจำทาง	bus
8	รถกระบะ	pickup truck

9	รถตุ๊กตุ๊ก	motor tricycle
10	รถจักรยานยนต์	motorcycle
11	รถพยาบาล	ambulance
12	รถดับเพลิง	fire-engine
13	รถตู้	van
14	รถไฟฟ้า	sky train
15	รถเก็บขยะ	garbage truck

รูปภาพประกอบใช้ใน

1.

รถยนต์

2.

เรือ

3.

รถไฟ

4.

5.

6.

7.

รถประจำ

8.

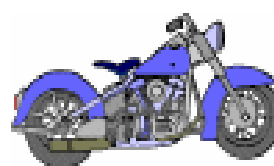
รถ

9.

รถตุ๊กตุ๊ก

10.

11.

12.

13.

14.

รถตู้

รถไฟฟ้า

15.

รถเก็บ

แบบทดสอบระหว่าง

1. ให้นักเรียนจับคู่คำศัพท์ภาษาไทยกับภาพที่ให้มาให้ถูกต้อง

Match each picture with the correct word.

1.

รถประจำ

2.

เรือ

3.

4.

5.

2. ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพที่กำหนดให้

Write the correct word below each picture.

รถยนต์ รถแท็กซี่ รถพยาบาล รถเก็บ

1.

2.

3.

4.

5.

3. ให้นักเรียนวงกลมคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพที่กำหนดให้ถูกต้อง

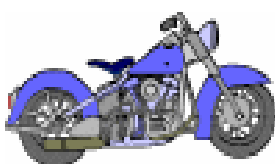
Circle the correct word for each picture.

1.

ก. รถยนต์
ข. รถตุ๊กตุ๊ก
ค. รถจักรยาน
ด. รถแท็กซี่

2.

ก. รถจักรยานยนต์
ข. รถประจำทาง
ค. รถแท็กซี่
ด. รถบรรทุก

3.

ก. รถขยะ
ข. รถพยาบาล
ค. รถดับเพลิง
ด. รถบรรทุก

4.

ก. รถจักรยานยนต์
ข. รถยนต์
ค. รถบรรทุก
ด. รถแท็กซี่

5.

ก. รถจักรยานยนต์
ข. รถยนต์
ค. เครื่องบิน
ด. รถบรรทุก

หน่วยการเรียนรู้ที่ 12

สถานที่

หน่วยการเรียนรู้ที่ 12 สถานที่ (Place)

ลำดับ ที่	คำ	ความหมาย
1	โรงเรียน	school
2	โรงพยาบาล	hospital
3	โรงแรม	hotel
4	โรงอาหาร	canteen
5	บ้าน	house
6	วัด	temple
7	สวนสัตว์	zoo
8	ภูเขา	mountain
9	ป่า	forest

10	แม่น้ำ	river
11	ทะเล	sea
12	ห้างสรรพสินค้า	department store
13	สวนสาธารณะ	public park
14	ตลาด	market
15	ร้านอาหาร	restaurant

ภาพประกอบในการ

1.

2.

3.

4.

โรงแรม

5.

บ้าน

7.

สวน

9.

ป่า

11.

โรง

6.

วัด

8.

ภูเขา

10.

แม่น้ำ

12.

ทะเล

ห้างสรรพ

13.

14.

ตลาด

15.

แบบทดสอบระหว่าง

1. ให้นักเรียนจับคู่คำศัพท์ภาษาไทยกับภาพที่ให้มาให้ถูกต้อง

Match each picture with the correct word.

1.

ตลาด

2.

โรง

3.

ภูเขา

4.

5.

ทะเล

2. ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพที่กำหนดให้

Write the correct word below each picture.

โรงพยาบาล โรงเรียน สวนสัตว์ ป่า

1.

2.

3.

4.

5.

3. ให้นักเรียนวงกลมคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพที่กำหนดให้ถูกต้อง

Circle the correct word for each picture.

1.

- ก. แม่น้ำ
- ข. บ้าน
- ค. วัด
- ง. ถนน

2.

- ก. โรงเรียน
- ข. โรงพยาบาล
- ค. บ้าน

3.

- ก. โรงพยาบาล
- ข. โรงเรียน
- ค. บ้าน

4.

ก. บ้าน
ข. วัด
ค. ทะเล

5.

ก. ตลาด
ข. ป่า
ค. ร้านอาหาร

ชื่อ _____ นามสกุล _____

ชั้น _____

แบบทดสอบหลัง

1 ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพที่ให้มาที่ (6
คะแนน)

1

Write the correct word below each
picture.

2

กิน(to

๓

๔

๕

๖

1.

2.

3.

4.

5.

6.

2 ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพที่ให้มาที่ (6
คะแนน)

Write the correct word below each picture.

1

2

3

4

5

6

ดู (to

1.

2.

3.

4.

5.

6.

3 ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพที่ให้มาที่ (6
คะแนน)

Write the correct word below each picture.

ไป (to

1.

2.

3.

4.

5.

6.

4

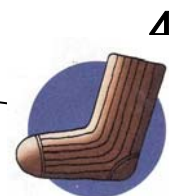
ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพที่ให้มาที่ (6
คะแนน)

Write the correct word below each picture.

1

ใส่ (to

1.

2.

3.

4.

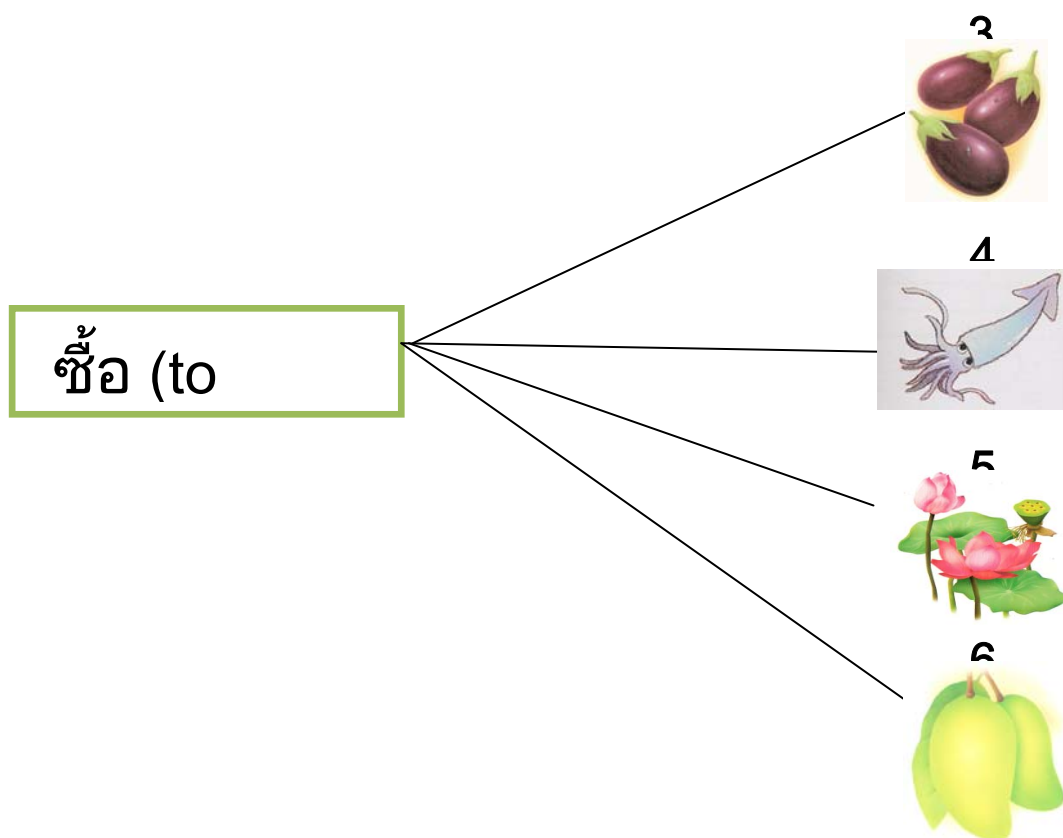
5.

6.

5 ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพที่ให้มาที่ (6
คะแนน)

Write the correct word below each picture.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

ค

ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ให้ตรงกับภาพที่ให้มาลงในช่องว่างให้ถูกต้อง (20 คะแนน)

Put vocabulary in each blank to complete the word.

1.

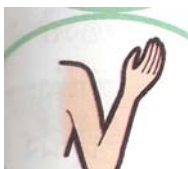
ถ้วย

2.

ตา

3.

แขน

4.

นี้

5.

ตลาด

6.

มือ

7.

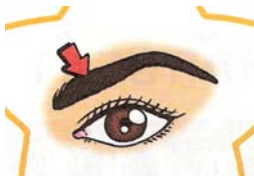
กระบะ

8.

มี_

9.

คิ้ว

10.

มี

11.

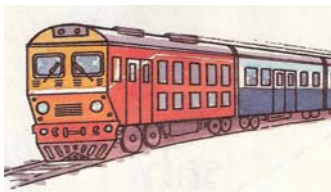
ก ะทะ

12.

น้อง

13.

รถไฟ

14.

พ่อ แม่

15.

ผ้า

16.

ก

17.

ผ้าเช็ด

18.

เตาแก๊

19.

ปา

20.

พริ

มาลงในรูปภาพที่กำหนดให้ (10คะแนน)

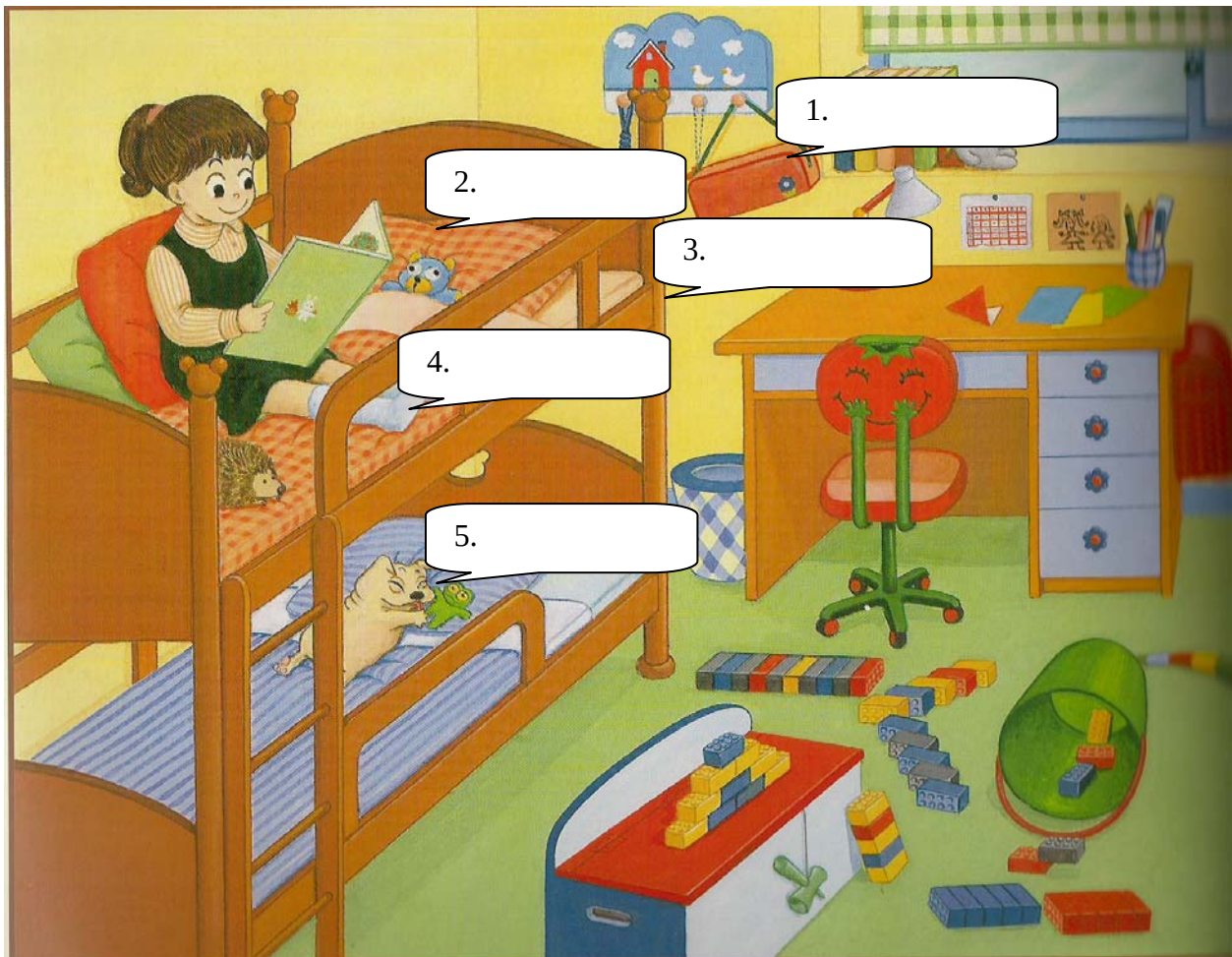
Write the correct word in each box.

หมา เตี้ยง

ถุงเท้า

กระเป๋

หมอน

 เขียนคำศัพท์ที่ให้มาลงในรูปภาพที่กำหนดให้
(10 คะแนน)

Write the correct word in each box.

ล้อม กระทะ ถ้วยชาม หม้อ

2.

1.

3.

5.

4.

เขียนคำศัพท์ที่ให้มาลงในรูปภาพที่กำหนดให้
(10 คะแนน)

Write the correct word in each box.

ของเล่น โต๊ะ แก้ว หนังสือ ตู้

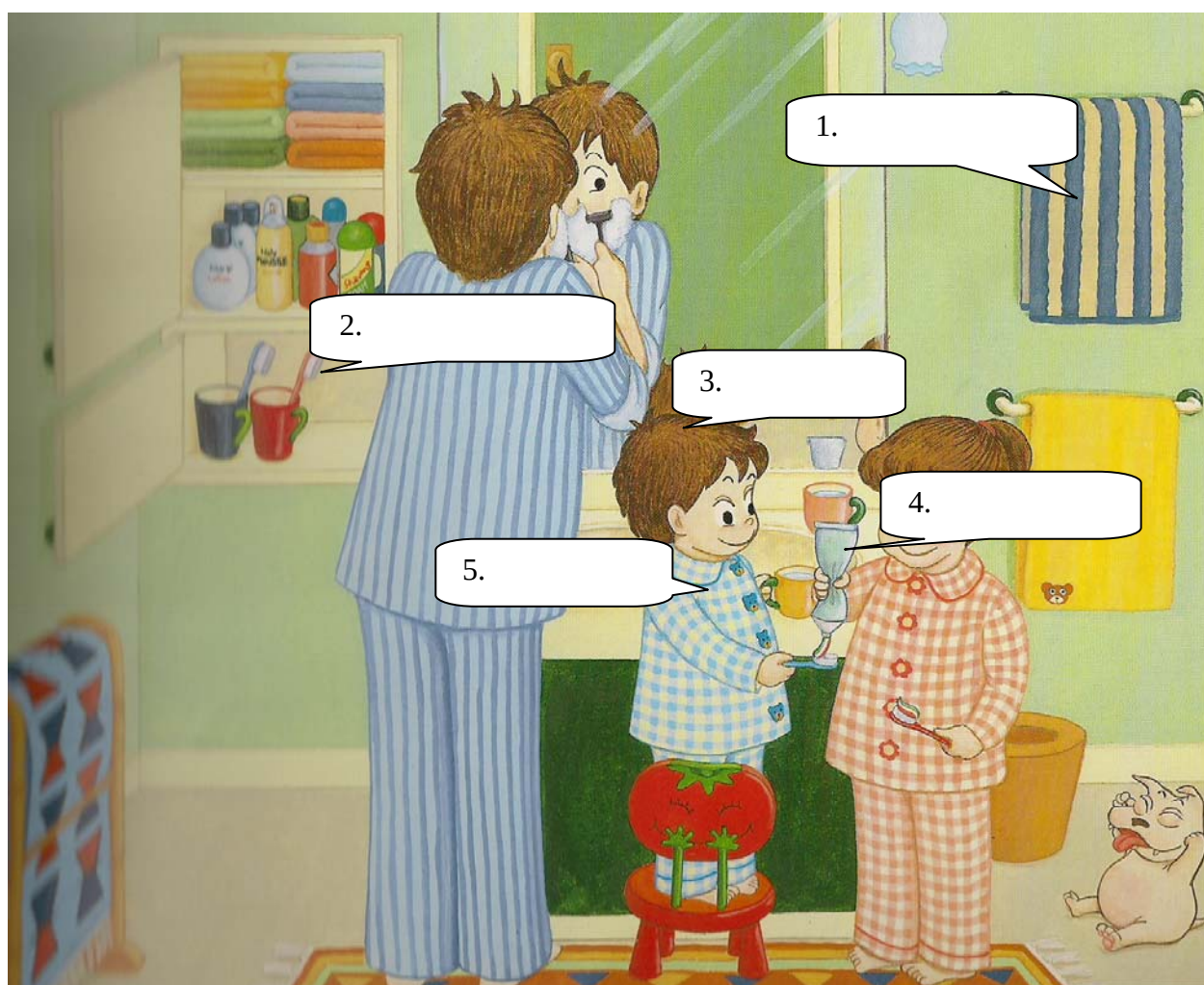
3.

4.

๑๐ เขียนคำศัพท์ที่ให้มาลงในรูปภาพที่กำหนดให้ (10 คะแนน)

Write the correct word in each box.

แปรงสีฟัน ผ้าเช็ดตัว ผม แก้วน้ำ

๑.๑ เขียนคำศัพท์ที่ให้มาลงในรูปภาพที่กำหนดให้ (10 คะแนน)

Write the correct word in each box.

ปาก หู จาน ถ้วยชา ตา

3.

5.

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวเสาวภา นิสมโกมล
วันเดือนปีเกิด	20 ธันวาคม 2511
สถานที่เกิด	1325/52 ถ.พัฒนาการ แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	170/4 Liberty Park (5A) ซอยประสานมิตร ถนนสุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ผู้อำนวยการและผู้บริหารโรงเรียนภาษาและศิลปการประกอบอาหาร ไทยเสาวภา ครูสอนภาษาไทยและครูสอนอาหารไทย
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนภาษาและศิลปการประกอบอาหารไทยเสาวภา
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2518	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จาก โรงเรียนบ้านม่วงไข่ ต.ม่วงไข่ อ.พังโคน จ.สกลนคร
พ.ศ. 2521	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จาก โรงเรียนพังโคนวิทยาคม อ.พังโคน จ.สกลนคร
พ.ศ. 2524	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จาก โรงเรียนมัธยมวานรนิวาส อ.วานร จ.สกลนคร
พ.ศ. 2528	ปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์ จาก มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพฯ
พ.ศ. 2543	ประกาศนียบัตรภาษาญี่ปุ่นชั้นสูง จาก สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย – ญี่ปุ่น) กรุงเทพฯ
พ.ศ. 2546	ประกาศนียบัตรช่างประกอบอาหารไทย จาก สถาบันราชภัฏสวนดุสิต กรุงเทพฯ
พ.ศ. 2549	ประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2553	ปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาอุตสาหกรรมอาหารและบริการ จาก มหาวิทยาลัยวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต กรุงเทพฯ
พ.ศ. 2553	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ